

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 190 (XXXIV) — Nr. 511

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 24 mai 2022

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
329.	— Decizie privind exercitarea unor atribuții.....	2	
330.	— Decizie privind eliberarea domnului Alexandru Lucian Vasile din funcția de comisar general adjunct, cu rang de subsecretar de stat, al Gărzii Naționale de Mediu.....	3	963. — Ordin al ministrului antreprenoriatului și turismului privind aprobarea Procedurii de implementare a măsurii „Granturi pentru capital de lucru acordate entităților din domeniul agroalimentar” din cadrul schemei de ajutor de stat instituite prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 61/2022 privind unele măsuri pentru acordarea de microgranturi și granturi pentru capital de lucru entităților din domeniul agroalimentar cu finanțare din fonduri externe nerambursabile.....
331.	— Decizie privind numirea domnului Florin Bănică în funcția de comisar general adjunct, cu rang de subsecretar de stat, al Gărzii Naționale de Mediu.....	3	5
332.	— Decizie privind numirea domnului Andrei-Simion Ijac în funcția de director general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor	4	ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE Decizia nr. 17 din 31 martie 2022 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală)....
333.	— Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, de către doamna Laura Iftimie a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Sportului	4	6–16
			ACTE ALE FONDULUI DE COMPENSARE A INVESTITORILOR 1. — Procedură privind participării Fondului de compensare a investitorilor, determinarea și plata obligațiilor la fond (PP1(1)-2022).....
			17–32

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind exercitarea unor atribuții**

Având în vedere faptul că Ministerul Investițiilor și Proiectelor Europene este instituție publică centrală responsabilă pentru coordonarea asistenței financiare nerambursabile acordate României de Uniunea Europeană pentru perioada de programare financiară 2021—2027,

reținându-se cerința legală a evitării oricărei situații de încălcare a regimului conflictului de interese, astfel cum este reglementat de Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, cu modificările și completările ulterioare,

luând în considerare Adresa Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene nr. 694/M.I.B. din 18 mai 2022, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 17/14.050 din 18 mai 2022, și Adresa Agenției Naționale de Integritate nr. 2.057 din 3 februarie 2020,

în temeiul art. 29 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Dan Dumitrescu, secretar de stat, în calitate de reprezentant al Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene, este împuternicit să semneze documentele a căror elaborare derivă din calitatea Ministerului Investițiilor și Proiectelor Europene de instituție publică centrală responsabilă pentru coordonarea asistenței financiare nerambursabile acordate României de Uniunea Europeană pentru perioada de programare financiară 2021—2027, precum și documentele naționale de programare a fondurilor europene 2021—2027 care privesc activitatea Agenției pentru Dezvoltare Regională Nord-Vest, precum și pentru Programul operațional Transport.

PRIM-MINISTRU

NICOLAE-IONEL CIUCĂContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Marian Neacșu

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind eliberarea domnului Alexandru Lucian Vasile
din funcția de comisar general adjunct,
cu rang de subsecretar de stat, al Gărzii Naționale de Mediu**

Având în vedere propunerea ministrului mediului, apelor și pădurilor formulată prin Adresa nr. 40.135/BT din 12 mai 2022, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/3.574 din 12 mai 2022 și la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/14.519/M.N. din 16 mai 2022,

în temeiul art. 29 și al art. 31 lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 9 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 1.005/2012 privind organizarea și funcționarea Gărzii Naționale de Mediu, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Alexandru Lucian Vasile se eliberează din funcția de comisar general adjunct, cu rang de subsecretar de stat, al Gărzii Naționale de Mediu.

PRIM-MINISTRU

NICOLAE-IONEL CIUCĂContrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Marian NeacșuBucurești, 24 mai 2022.
Nr. 330.**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind numirea domnului Florin Bănică în funcția de
comisar general adjunct, cu rang de subsecretar de stat,
al Gărzii Naționale de Mediu**

Având în vedere propunerea ministrului mediului, apelor și pădurilor formulată prin Adresa nr. 40.135/BT din 12 mai 2022, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/3.574 din 12 mai 2022 și la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/14.519/M.N. din 16 mai 2022,

în temeiul art. 29 și al art. 31 lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 9 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 1.005/2012 privind organizarea și funcționarea Gărzii Naționale de Mediu, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Florin Bănică se numește în funcția de comisar general adjunct, cu rang de subsecretar de stat, al Gărzii Naționale de Mediu.

PRIM-MINISTRU

NICOLAE-IONEL CIUCĂContrasemnează:Secretarul general al Guvernului,
Marian NeacșuBucurești, 24 mai 2022.
Nr. 331.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind numirea domnului Andrei-Simion Ijac în funcția de director general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor**

Având în vedere propunerea ministrului culturii formulată prin Adresa nr. 3.480 din 10 mai 2022, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/3.538 din 11 mai 2022 și la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/14.518/M.N. din 16 mai 2022,

în temeiul art. 29 și al art. 31 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 180 alin. (1) și (4) din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Andrei-Simion Ijac se numește în funcția de director general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor.

PRIM-MINISTRU

NICOLAE-IONEL CIUCĂContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Marian Neacșu

București, 24 mai 2022.

Nr. 332.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE****privind exercitarea, cu caracter temporar, de către doamna Laura Iftimie a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Sportului**

Având în vedere propunerea Ministerului Sportului formulată prin Adresa nr. 39 din 17 martie 2022, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/2.091 din 17 martie 2022 și la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/8.481/M.N. din 18 martie 2022, precum și adresele Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 14.051, nr. 14.782/2022 conexe cu Adresa nr. 19.814/2022,

în temeiul art. 29, art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. f), art. 509 alin. (3) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Art. 1. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Laura Iftimie, șef serviciu grad II, Serviciul comunicare și relații cu publicul, exercită, cu caracter temporar, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Sportului pentru o perioadă de 6 luni.

Art. 2. — La data prevăzută la art. 1, Decizia prim-ministrului nr. 72/2022 privind exercitarea, cu caracter temporar, de către doamna Laura Iftimie a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Sportului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 68 din 21 ianuarie 2022, își încetează aplicabilitatea.

PRIM-MINISTRU

NICOLAE-IONEL CIUCĂContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Marian Neacșu

București, 24 mai 2022.

Nr. 333.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL ANTREPRENORIATULUI ȘI TURISMULUI

ORDIN

privind aprobarea Procedurii de implementare a măsurii „Granturi pentru capital de lucru acordate entităților din domeniul agroalimentar” din cadrul schemei de ajutor de stat instituite prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 61/2022 privind unele măsuri pentru acordarea de microgranturi și granturi pentru capital de lucru entităților din domeniul agroalimentar cu finanțare din fonduri externe nerambursabile

Având în vedere:

— prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 61/2022 privind unele măsuri pentru acordarea de microgranturi și granturi pentru capital de lucru entităților din domeniul agroalimentar cu finanțare din fonduri externe nerambursabile, aferente Programului operațional Competitivitate 2014—2020, în contextul crizei provocate de pandemia de COVID-19;

— prevederile Cadrului temporar pentru măsuri de ajutor de stat de sprijinire a economiei în contextul pandemiei de COVID-19;

— prevederile Contractului de finanțare nr. 1/4.1.2 din 20.05.2022 încheiat cu Ministerul Investițiilor și Proiectelor Europene prin Autoritatea de management pentru Programul operațional Competitivitate;

— prevederile Hotărârii Guvernului nr. 1.327/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Antreprenoriatului și Turismului, cu modificările ulterioare;

— Referatul de aprobare nr. 140.813/DGAPF din 23.05.2022 întocmit de Direcția generală antreprenoriat și programe de finanțare,

în temeiul prevederilor art. 10 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.327/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Antreprenoriatului și Turismului, cu modificările ulterioare,

ministrul antreprenoriatului și turismului emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Procedura de implementare a măsurii „Granturi pentru capital de lucru acordate entităților din domeniul agroalimentar” din cadrul schemei de ajutor de stat instituite prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 61/2022 privind unele măsuri pentru acordarea de microgranturi și granturi pentru capital de lucru entităților din domeniul agroalimentar cu

finanțare din fonduri externe nerambursabile, prevăzută în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția generală antreprenoriat și programe de finanțare și agențiile pentru IMM, atragere de investiții și promovare a exportului vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Ministrul antreprenoriatului și turismului,
Constantin-Daniel Cadariu

București, 24 mai 2022.

Nr. 963.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 bis, care se poate achiziționa de la Biroul pentru relații cu publicul din Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT ÎN MATERIE PENALĂ

DECIZIA Nr. 17

din 31 martie 2022

Dosar nr. 88/1/2022

Daniel Grădinaru	— președintele Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Mircea Mugurel Șelea	— judecător la Secția penală
Ioana Alina Ilie	— judecător la Secția penală
Rodica Aida Popa	— judecător la Secția penală
Oana Burnel	— judecător la Secția penală
Ioana Bogdan	— judecător la Secția penală
Simona Elena Cîrnaru	— judecător la Secția penală
Dan Andrei Enescu	— judecător la Secția penală
Alin Sorin Nicolescu	— judecător la Secția penală

Pe rol se află soluționarea sesizării formulate de Tribunalul Mureș — Secția penală, în Dosarul nr. 10.972/320/2021, prin care se solicită Înaltei Curți de Casație și Justiție pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Dacă în interpretarea și aplicarea prevederilor art. 5 alin. (3) din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, prin noțiunea de «cauze, propuneri, contestații, plângeri sau alte cereri în care cercetarea penală a fost efectuată de Direcția Națională Anticorupție» se înțelege și soluționarea cererilor de liberare condiționată din executarea unei pedepse aplicate pentru astfel de infracțiuni?»

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a fost constituit conform prevederilor art. 476 alin. (6) din Codul de procedură penală și ale art. 36 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu completările ulterioare.

Ședința a fost prezidată de către președintele Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție, domnul judecător Daniel Grădinaru.

Conform dispozițiilor art. 38 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu completările ulterioare, la ședința de judecată a participat domnul Costin Cristian Pușcă, magistrat-asistent în cadrul Secțiilor Unite.

Judecător-raportor a fost desemnat, conform prevederilor art. 476 alin. (7) din Codul de procedură penală, doamna judecător Ioana Bogdan din cadrul Secției penale a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a fost reprezentat de doamna procuror Georgina Bodoroncea.

Magistratul-asistent a prezentat referatul cauzei, învederând obiectul Dosarului nr. 88/1/2022 aflat pe rolul Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală.

De asemenea, a menționat că la dosar au fost transmise puncte de vedere de către curțile de apel Alba Iulia, Bacău, Brașov, București, Constanța, Craiova, Cluj, Galați, Iași, Oradea, Pitești, Suceava și Timișoara și unele instanțe arondate acestora, precum și Facultatea de Drept din cadrul Universității de Vest din Timișoara și Facultatea de Drept din cadrul Universității București.

În continuare s-a învederat că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorul-raportor, care a fost înaintat părților, potrivit dispozițiilor art. 476 alin. (9) din Codul de procedură penală.

Președintele Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, constatând că nu sunt cereri sau excepții de formulat, a solicitat doamnei procuror să susțină punctul de vedere al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție cu privire la problema supusă dezbaterii în Dosarul nr. 88/1/2022.

Reprezentantul Ministerului Public a susținut că în cauză sunt îndeplinite condițiile privind admisibilitatea sesizării formulate, atât cele de ordin formal, instanța supremă fiind sesizată de un complet al Tribunalului Mureș care este învestit cu judecarea cauzei în ultimă instanță, asupra problemei de drept Înalta Curte de Casație și Justiție nu s-a pronunțat printr-un recurs în interesul legii sau o hotărâre prealabilă și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii aflat pe rolul acesteia, cât și condițiile de fond, întrucât suntem în prezența unei probleme de drept, iar modul de soluționare a contestației depinde de interpretarea normei cu privire la care se solicită dezlegarea.

Sub acest din urmă aspect s-a susținut că din examinarea dispozițiilor art. 5 alin. (3) din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale rezultă că, printre cererile pe care le enumeră textul legal, respectiv cele de soluționare a propunerilor, contestațiilor, plângerilor sau a altor cereri în care cercetarea penală a fost efectuată de Direcția Națională Anticorupție, nu se regăsesc cererile de liberare condiționată din executarea pedepsei, pronunțate în cauze în care urmărirea penală a fost efectuată de procurorii anticorupție.

În acest context, în lipsa unei referiri exprese la cererile de liberare condiționată, s-a arătat că există riscul generării unor opinii divergente cu privire la atribuirea înțelesului exact al normei, ceea ce de fapt s-a și întâmplat, așa cum rezultă din jurisprudența atașată la dosarul cauzei, precum și din punctele de vedere exprimate de curțile de apel și instanțele arondate și, nu în ultimul rând, de facultățile de drept, motiv pentru care problema de drept în discuție se impune a fi dezlegată pe fondul ei.

Președintele Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, domnul judecător Daniel Grădinaru, a acordat cuvântul membrilor completului să adreseze întrebări reprezentantului Ministerului Public.

Constatând că nu sunt întrebări de formulat de către membrii completului, președintele formațiunii de judecată, domnul judecător Daniel Grădinaru, a declarat dezbaterile închise și a reținut dosarul în pronunțare.

ÎNALTA CURTE,

asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării:

Tribunalul Mureș — Secția penală, prin Încheierea de ședință din data de 6 ianuarie 2022, pronunțată în Dosarul nr. 10.972/320/2021, care are ca obiect contestația declarată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție — Serviciul Teritorial Târgu Mureș

împotriva Sentinței penale nr. 1.135 din 29 octombrie 2021 a Judecătorei Târgu Mureș, a sesizat, în temeiul art. 475 din Codul de procedură penală, Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Dacă în interpretarea și aplicarea prevederilor art. 5 alin. (3) din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, prin noțiunea «cauze, propuneri, contestații, plângeri sau alte cereri în care cercetarea penală a fost efectuată de Direcția Națională Anticorupție» se înțelege și soluționarea cererilor de liberare condiționată din executarea unei pedepse aplicate pentru astfel de infracțiuni?».

II. Expunerea succintă a cauzei

Prin Rechizitoriul nr. 475/P/2014 din 2 iulie 2015, Direcția Națională Anticorupție — Secția de combatere a infracțiunilor conexe de corupție a dispus trimiterea în judecată a inculpatului Ș.G., alături de alte persoane, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 13 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, cu aplicarea art. 5 din Codul penal, în forma participației penale a instigării, întrucât acesta, în cursul lunii septembrie 2013, l-a determinat pe inculpatul H.V. să își exercite influența și autoritatea deținute asupra inculpatei G.L. în scopul de a obține, prin forțarea dispozițiilor și regulamentelor interne ale C.N.A., revenirea asupra Deciziei din data de 17 septembrie 2013 de retragere a licenței postului GIGA Tv, controlat de Ș.G.

Dosarul de urmărire penală s-a format la data de 30 aprilie 2014, ca urmare a sesizării din oficiu cu privire la săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 13 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, de art. 291 și 292 din Codul penal.

Prin Sentința penală nr. 1.959 din 24 decembrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 25.140/3/2015*, Tribunalul București — Secția I penală a dispus, printre altele, condamnarea inculpatului Ș.G. la pedeapsa de 3 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 13 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, cu aplicarea art. 5 din Codul penal, în forma participației penale a instigării, și la pedeapsa complementară a interzicerii exercitării drepturilor prevăzute de art. 64 alin. 1 lit. a) teza a II-a și lit. b) din Codul penal din 1969, pe o perioadă de 2 ani.

S-a constatat că această faptă este concurentă cu cele pentru care inculpatul a fost condamnat prin: Sentința penală nr. 258 din 24 martie 2016 a Tribunalului București, definitivă prin Decizia penală nr. 168 din 3 octombrie 2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție; Sentința penală nr. 89 din 13 ianuarie 2017 a Tribunalului București, definitivă prin Decizia penală nr. 583 din 19 aprilie 2017 a Curții de Apel București; Sentința penală nr. 23 din 9 martie 2017 a Tribunalului Neamț, definitivă prin Decizia penală nr. 912 din 29 iunie 2018 a Curții de Apel Bacău, tratamentele sancționatoare aplicate prin aceste hotărâri fiind contopite prin Sentința penală nr. 1.080 din 13 septembrie 2018 a Tribunalului Dâmbovița, definitivă prin neapelare, într-o pedeapsă rezultantă de 3 ani și 9 luni, care a fost descontopită în pedepsele componente, cu consecința repunerii lor în individualitate:

— 3 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 257 alin. 1 din Codul penal din 1969, raportat la art. 6 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, cu aplicarea art. 5 din Codul penal, și 3 ani pedeapsă complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 64 alin. 1 lit. a) teza a II-a, lit. b) și c) din Codul penal din 1969, aplicată prin Sentința penală nr. 89 din 13 ianuarie 2017 a Tribunalului București, definitivă prin Decizia penală nr. 583 din 19 aprilie 2017 a Curții de Apel București;

— 2 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 13 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, cu aplicarea art. 5 din Codul penal, și 3 ani pedeapsă complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 64 alin. 1 lit. a) teza a II-a, lit. b) și c) din Codul penal din 1969, aplicată prin Sentința penală nr. 89 din 13 ianuarie 2017 a Tribunalului București, definitivă prin Decizia penală nr. 583 din 19 aprilie 2017 a Curții de Apel București;

— 3 ani și 6 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 6 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție raportat la art. 291 alin. (1) din Codul penal, cu aplicarea art. 5 din Codul penal, și 4 ani pedeapsă complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 66 alin. (1) lit. a) și b) din Codul penal, aplicată prin Sentința penală nr. 258 din 24 martie 2016 a Tribunalului București, definitivă prin Decizia penală nr. 168 din 3 octombrie 2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție;

— 1 an închisoare pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 12 alin. (1) teza I din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, cu aplicarea art. 19 din Legea nr. 682/2002 privind protecția martorilor, aplicată prin Sentința penală nr. 23 din 9 martie 2017 a Tribunalului Neamț, definitivă prin Decizia penală nr. 912 din 29 iunie 2018 a Curții de Apel Bacău;

— 1 an și 2 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 13 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, cu aplicarea art. 19 din Legea nr. 682/2002 privind protecția martorilor, aplicată prin Sentința penală nr. 23 din 9 martie 2017 a Tribunalului Neamț, definitivă prin Decizia penală nr. 912 din 29 iunie 2018 a Curții de Apel Bacău;

— 3 ani închisoare pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 29 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării terorismului, cu aplicarea art. 5 din Codul penal, aplicată prin Sentința penală nr. 23 din 9 martie 2017 a Tribunalului Neamț, definitivă prin Decizia penală nr. 912 din 29 iunie 2018 a Curții de Apel Bacău;

— 3 luni închisoare spor.

În baza art. 34 alin. 1 lit. b) din Codul penal din 1969, a contopit aceste 6 pedepse cu pedeapsa de 3 ani închisoare aplicată în cauză, inculpatul urmând să execute pedeapsa rezultantă de 3 ani și 6 luni închisoare, la care a adăugat sporul de 3 luni închisoare, în final inculpatul având de executat 3 ani și 9 luni închisoare și pedeapsa complementară a interzicerii drepturilor prevăzute de art. 64 alin. 1 lit. a), b) și c) din Codul penal din 1969.

Împotriva acestei hotărâri au declarat apel, printre alții, Direcția Națională Anticorupție și inculpatul Ș.G., Curtea de Apel București — Secția I penală dispunând, prin Decizia penală nr. 943/A din 14 septembrie 2021, ca urmare a admiterii căii de atac exercitate de parchet, desființarea, în parte, a hotărârii atacate și, rejudecând, a majorat cuantumul pedepsei rezultante aplicate inculpatului Ș.G. de la 3 ani și 9 luni închisoare la 4 ani și 6 luni închisoare.

Prin Sentința penală nr. 1.135 din 29 octombrie 2021, pronunțată în Dosarul nr. 10.972/320/2021, Judecătoria Târgu Mureș a admis cererea de liberare condiționată a persoanei condamnate Ș.G. din executarea pedepsei rezultante de 4 ani și 6 luni închisoare, aplicată prin Sentința penală nr. 1.959 din 24 decembrie 2019 a Tribunalului București — Secția I penală, definitivă prin Decizia penală nr. 943/A din 14 septembrie 2021 a Curții de Apel București — Secția I penală, și a dispus liberarea condiționată a acesteia de sub puterea mandatului de executare a pedepsei închisorii, atrăgându-i, totodată, atenția asupra dispozițiilor art. 61 din Codul penal din 1969.

În esență, s-a reținut că este îndeplinită condiția prevăzută de art. 60 alin. 2 din Codul penal din 1969, referitoare la executarea unei fracții obligatorii de 1/3 din pedeapsa de 4 ani și 6 luni închisoare (1.642 de zile), în condițiile în care a câștigat în baza muncii prestate 18 zile și a executat efectiv 728 de zile, deci, în total, 792 de zile, iar în perioada detenției a participat la activitățile organizate în penitenciar, progresând la nivel comportamental și având o atitudine psihocomportamentală pozitivă, nu i s-a aplicat nicio sancțiune, fiind disciplinat și recompensat de 4 ori.

La data de 3 noiembrie 2021, persoana condamnată Ș.G. a fost pusă în libertate, ca urmare a expirării termenului de contestație, în condițiile în care împotriva sentinței de liberare condiționată nu a fost exercitată nicio cale de atac de intimat și Parchetul de pe lângă Judecătoria Târgu Mureș, unitate de parchet căreia îi fusese comunicată hotărârea.

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție — Serviciul Teritorial Târgu Mureș, la data de 15 noiembrie 2021, a formulat contestație împotriva Sentinței penale nr. 1.135 din 29 octombrie 2021 a Judecătoriei Târgu Mureș, prin care a solicitat admiterea căii de atac exercitate și desființarea hotărârii contestate, cu consecința trimiterii cauzei spre rejudecare la prima instanță, conform art. 425¹ alin. (7) pct. 2 lit. b) din Codul de procedură penală.

În motivarea contestației, Direcția Națională Anticorupție — Serviciul Teritorial Târgu Mureș a arătat că la judecarea cererii de liberare condiționată a fost prezent un procuror din cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria Târgu Mureș, deși, potrivit art. 5 alin. (3) din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, trebuia să participe un procuror din cadrul structurii specializate de parchet, având în vedere că una dintre pedepsele ce au fost contopite în pedeapsa rezultantă de 4 ani și 6 luni închisoare a fost aplicată pentru infracțiunea prevăzută de art. 25 din Codul penal din 1969 raportat la art. 13 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, infracțiune care este de competența procurorilor anticorupție și în prezent, conform art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, și, ca atare, sunt incidente dispozițiile art. 281 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură penală referitoare la nulitatea absolută, sens în care s-a invocat Decizia nr. 3 din 26 februarie 2019, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 526 din 27 iunie 2019.

La termenul din 6 decembrie 2021, intimatul persoană condamnată, prin apărător ales, a solicitat sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile prin care să se stabilească modul de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 5 alin. (3) din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale.

III. Opinia instanței care a dispus sesizarea și punctele de vedere ale procurorului și inculpatului

1. Cu privire la admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție

Tribunalul Mureș — Secția penală a constatat că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 475 din Codul de procedură penală, întrucât: completul este investit cu soluționarea Dosarului nr. 10.972/320/2021, în ultimă instanță (adică contestație, singura cale de atac ordinară reglementată de legiuitor); soluționarea pe fond a cauzei depinde de lămurirea chestiunii de drept ce face obiectul întrebării prealabile, în condițiile în care motivul care a generat exercitarea căii de atac

de către Direcția Națională Anticorupție vizează lipsa procurorului anticorupție la judecarea cererii de liberare condiționată formulate de persoana condamnată Ș.G., Ministerul Public fiind reprezentat de un procuror din cadrul unei unități de parchet nespécializate; și, nu în ultimul rând, instanța supremă nu a statuat printr-o hotărâre prealabilă asupra chestiunii de drept, nici printr-un recurs în interesul legii, iar aceasta nu face în prezent obiectul unui asemenea recurs.

De asemenea, atât reprezentantul Ministerului Public, cât și persoana condamnată, prin avocat ales, au opinat că sunt întrunite toate condițiile de admisibilitate reglementate de art. 475 din Codul de procedură penală pentru sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție.

2. Cu privire la problema de drept ce formează obiectul sesizării

Pornind de la dispozițiile tranzitorii prevăzute de art. 5 alin. (3) din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, Tribunalul Mureș a reținut, fără a antama fondul contestației cu care a fost investit, că se impune, în situația în care cercetarea penală a fost efectuată de Direcția Națională Anticorupție potrivit legii vechi, precum și pentru cauzele care au rămas în competența acestei structuri de parchet, ca procurorii anticorupție să participe la soluționarea cererilor accesorii fondului și a procedurilor incidente la executare, având în vedere că textul legal se referă la „oricărui alte cereri”, și, ca atare, unde legea nu distinge, nici interpretul nu trebuie să o facă, cu atât mai mult cu cât, când legiuitorul a dorit ca procurorii din cadrul unei structuri specializate să nu participe la judecarea unui anumit tip de cauze, a reglementat expres acest fapt, relevante fiind dispozițiile art. 2 alin. (1) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2016 pentru organizarea și funcționarea Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 120/2018, care stabilesc ca atribuție a respectivei unități de parchet „participarea la ședințele de judecată, *cu excepția fazei de executare a pedepsei*, în cauzele pentru care procurorii Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism au sesizat instanțele de judecată ori au exercitat căile de atac ori în alte situații în care participarea procurorului este obligatorie în raport cu infracțiunile date de prezenta ordonanță de urgență în competența direcției”.

Reprezentantul Ministerului Public a arătat, în esență, că dispozițiile art. 5 alin. (3) din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale reprezintă o normă specială care derogă de la norma generală prevăzută de art. 67 alin. (3) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, normă care stabilește că în cursul judecății participă procurori de la parchetul de pe lângă instanța investită cu judecarea cauzei, și, drept consecință, la soluționarea oricărei cereri corelate sau atașate unui dosar înregistrat la Direcția Națională Anticorupție sau în care această unitate a emis rechizitoriu, indiferent cum este calificată (proponere, contestație, plângere etc.), trebuie să fie prezent un procuror anticorupție, singura restrângere impusă de textul a cărui interpretare se cere este aceea prevăzută de alin. (1) al art. 5 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, la care face, de altfel, trimitere și alin. (3) din același articol.

Apărătorul ales al intimatului persoană condamnată a susținut, în esență, că în cuprinsul noțiunii „oricărui alte cereri în care cercetarea penală a fost efectuată de Direcția Națională Anticorupție”, reglementată de dispozițiile art. 5 alin. (3) din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, nu intră și soluționarea unei cereri de liberare condiționată din executarea unei pedepse aplicate pentru o infracțiune ce este de competența Direcției Naționale Anticorupție, întrucât din expunerea de motive a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție rezultă că legiuitorul a înțeles să atribuie doar unele activități procurorilor anticorupție, adică urmărire penală și participarea la judecată în cauze ce au ca obiect anumite fapte de corupție, nu să le acorde și alte competențe, care nu au nicio legătură cu specializarea lor în domeniul cercetării și judecării acestor infracțiuni.

Un alt argument prezentat de apărare în susținerea acestei opinii este că, în materia infracțiunilor de corupție, legiuitorul a reglementat în art. 29 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție constituirea de completuri specializate doar pentru judecata în primă instanță a faptelor incriminate de legea specială, dispoziții care au făcut obiectul controlului de constituționalitate (Decizia nr. 417 din 3 iulie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 825 din 10 octombrie 2019), ocazie cu care s-a constatat că sunt conforme cu Legea fundamentală, întrucât la judecarea căii de atac nu este necesară specializarea unor asemenea completuri, având în vedere că instanța de control judiciar se limitează la a evalua caracterul legal și temeinic al hotărârii instanței de fond, făcându-se, astfel, distincție clară între situațiile în care datorită naturii infracțiunii se impune specializarea judecătorului, motiv pentru care nu ar exista nicio justificare ca la judecarea unei cereri de liberare condiționată să participe un procuror anticorupție.

De asemenea, invocând și dispozițiile art. 587 din Codul de procedură penală, care stabilesc competența materială a judecătoriei pentru judecarea în primă instanță a cererilor de liberare condiționată, indiferent de calitatea persoanei condamnate și fapta comisă, fără să fie necesară specializarea completului investit cu asemenea cauze, întrucât în acest stadiu procesual se ține seama de conduita avută în timpul detenției, participarea la activități, regimul de executare, îndeplinirea obligațiilor civile, fiind deci lipsită de relevanță natura infracțiunii care a atras condamnarea la o pedeapsă privativă de libertate, s-a concluzionat că, în raport cu toate aceste elemente, rezultă că la judecarea unei solicitări întemeiate pe dispozițiile art. 99 și următoarele din Codul penal Ministerul Public trebuie reprezentat de un procuror din cadrul unui parchet nespecializat, în acest sens urmând a fi interpretate dispozițiile art. 5 alin. (3) din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale.

IV. Punctele de vedere exprimate de către curțile de apel și instanțele judecătorești arondate

În urma consultării instanțelor de judecată, în conformitate cu dispozițiile art. 476 alin. (10) din Codul de procedură penală cu referire la art. 473 alin. (5) din Codul de procedură penală, s-a evidențiat *opinia majoritară* potrivit căreia *la soluționarea cererilor/propunerilor de liberare condiționată* din executarea unor pedepse aplicate în cauze în care cercetarea penală a fost efectuată de Direcția Națională Anticorupție, potrivit legii vechi, ori în situația cauzelor care au rămas în competența sa, în condițiile prevăzute de art. 5 alin. (1) din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de

procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, *participă procurori din cadrul Direcției Naționale Anticorupție*.

În argumentare s-a arătat, în esență, că dispozițiile art. 5 alin. (3) din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale nu limitează participarea procurorilor anticorupție în cauzele care au ca obiect cereri accesorii fondului (spre exemplu, cereri de recuzare, declarații de abținere, cereri de îndreptare a erorii materiale etc.), motiv pentru care, în raport cu principiul de drept *ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus*, procurorii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție reprezintă Ministerul Public și la soluționarea procedurilor incidente la executare, respectiv liberarea condiționată, contestația la executare, aplicarea legii penale mai favorabile etc.

Ca atare, s-a precizat că interpretarea dispozițiilor art. 5 alin. (3) din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale este în sensul că procurorii de la nivelul structurii specializate de parchet participă la ședințele de judecată pe al căror rol sunt înregistrate orice tip de cereri care vizează fie un dosar în care cercetarea penală a fost efectuată de Direcția Națională Anticorupție potrivit legii vechi, fie o cauză care a rămas în competența acestei unități de parchet, în condițiile art. 5 alin. (1) din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, indiferent de stadiul procesual/faza procesului penal în care se află, inclusiv în cea de executare care include și soluționarea cererilor de liberare condiționată.

S-a mai arătat că, dacă legiuitorul ar fi dorit ca participarea la ședințele de judecată a procurorilor din structurile specializate să fie condiționată de stadiul procesual în care se află dosarul instrumentat de unitatea de parchet la care funcționează aceștia, ar fi reglementat în mod expres acest aspect, fiind enunțate cu titlu de exemplu dispozițiile art. 2 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2016 pentru organizarea și funcționarea Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, care prevăd printre atribuțiile acestei structuri specializate, la lit. d), participarea la ședințele de judecată, cu excepția fazei de executare a pedepsei.

Acest punct de vedere a fost exprimat de următoarele curți de apel și instanțe arondate: Curtea de Apel București, Tribunalul București, Tribunalul Giurgiu, Tribunalul Ialomița, Tribunalul Ilfov, Tribunalul Teleorman, Judecătoria Roșiori de Vede, Judecătoria Videle și Judecătoria Zimnicea; Curtea de Apel Craiova, Tribunalul Dolj, Tribunalul Mehedinți și Judecătoria Târgu Jiu; Curtea de Apel Iași, Tribunalul Vaslui, Judecătoria Iași, Judecătoria Huși și Judecătoria Vaslui; Curtea de Apel Oradea; Curtea de Apel Pitești; Curtea de Apel Timișoara, Tribunalul Arad, Tribunalul Caraș-Severin, Tribunalul Timiș, Judecătoria Caransebeș, Judecătoria Făget, Judecătoria Lugoj, Judecătoria Reșița.

De asemenea, Curtea de Apel Alba Iulia, Curtea de Apel Bacău, Curtea de Apel Brașov, Curtea de Apel Cluj, Curtea de Apel Constanța și Curtea de Apel Suceava s-au limitat la a transmite opiniile exprimate în același sens de următoarele instanțe aflate în raza lor de competență teritorială: Tribunalul Alba, Tribunalul Hunedoara și Judecătoria Aiud; Judecătoria Onești; Tribunalul Brașov și Judecătoria Brașov; Tribunalul Bistrița-Năsăud și Judecătoria Bistrița; Tribunalul Constanța, Tribunalul Tulcea și Judecătoria Tulcea; Judecătoria Fălticeni; același punct de vedere fiind înaintat și de Tribunalul Brăila și Tribunalul Vrancea, instanțe arondate Curții de Apel Galați, curte care însă îmbrățișează orientarea minoritară.

În sens contrar, într-o opinie minoritară, Curtea de Apel Galați, Judecătoria Alexandria, Judecătoria Bârlad, Judecătoria Deva, Judecătoria Moldova Nouă și Judecătoria Turnu Măgurele au apreciat că, în interpretarea și aplicarea prevederilor art. 5 alin. (3) din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesuale penale, în noțiunea „cauze, propuneri, contestații, plângeri sau alte cereri în care cercetarea penală a fost efectuată de Direcția Națională Anticorupție” nu sunt incluse și cererile de liberare condiționată din executarea unei pedepse aplicate pentru o infracțiune instrumentată de Direcția Națională Anticorupție, având în vedere că legiuitorul a dat în competența judecătorei, ca instanță de prim grad de jurisdicție, soluționarea tuturor cererilor de liberare condiționată, indiferent de natura infracțiunii care a atras condamnarea în regim de detenție, întrucât în această procedură se examinează aspecte ce țin de conduita condamnatului din timpul detenției, participarea la activități, regimul de executare, îndeplinirea obligațiilor civile și, ca atare, nu este necesară specializarea judecătorului și procurorului care compun completul, respectiv, participă la judecarea cauzei.

Curtea de Apel Târgu Mureș și Curtea de Apel Ploiești nu au comunicat un punct de vedere cu privire la chestiunea de drept a cărei dezlegare se solicită prin prezenta sesizare.

Au fost identificate și transmise hotărâri judecătorești relevante sub aspectul problemei de drept sesizate de către următoarele instanțe: Curtea de Apel Alba Iulia (1 decizie penală — Tribunalul Alba); Curtea de Apel Bacău (1 decizie penală — Tribunalul Bacău); Curtea de Apel București (2 decizii penale — Tribunalul București, 1 decizie penală — Tribunalul Ialomița); Curtea de Apel Cluj (1 decizie penală — Tribunalul Bistrița-Năsăud, 1 decizie penală — Tribunalul Cluj, 3 decizii penale — Tribunalul Maramureș, 23 de sentințe penale — Judecătoria Bistrița, 3 sentințe penale — Judecătoria Baia Mare); Curtea de Apel Constanța (5 decizii penale — Tribunalul Constanța); Curtea de Apel Craiova (4 decizii penale — Tribunalul Gorj, 15 decizii penale — Tribunalul Dolj, 5 decizii — Tribunalul Mehedinți, 2 sentințe penale — Judecătoria Târgu Jiu); Curtea de Apel Iași (3 decizii penale — Tribunalul Vaslui; 2 sentințe penale — Judecătoria Vaslui, 1 sentință penală — Judecătoria Iași); Curtea de Apel Oradea (1 sentință penală — Tribunalul Bihor; 1 sentință penală — Tribunalul Satu Mare, 1 sentință penală — Judecătoria Oradea, 4 sentințe penale — Judecătoria Satu Mare); Curtea de Apel Pitești (1 decizie penală — Tribunalul Argeș); Curtea de Apel Timișoara (2 decizii penale — Tribunalul Arad, 2 decizii penale — Tribunalul Timiș); Curtea de Apel Suceava (2 decizii penale — Tribunalul Botoșani) și Curtea de Apel Galați (3 decizii penale — Tribunalul Brăila, 1 decizie penală — Tribunalul Vrancea, 3 sentințe penale — Judecătoria Focșani). Toate hotărârile transmise susțin opinia majoritară.

V. Punctul de vedere al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție cu privire la problema de drept ce formează obiectul sesizării

Prin Adresa nr. 174/C/122/III-5/2022 din data de 21 februarie 2022, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, după ce, în prealabil, a arătat că sesizarea instanței supreme îndeplinește cerințele de admisibilitate prevăzute de art. 475 din Codul de procedură penală, întrucât solicitarea formulată de un tribunal investit printr-o contestație cu soluționarea definitivă a cauzei pune în discuție o problemă de drept asupra căreia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și nici nu face, în prezent, obiectul unui asemenea recurs, iar modul de soluționare a căii ordinare de atac depinde de interpretarea normei cu privire la care se solicită dezlegarea, a apreciat că se impune, cu prioritate, a se stabili caracterul dispozițiilor art. 5

alin. (3) din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesuale penale, în condițiile în care textul de lege este plasat în capitolul privind dispozițiile tranzitorii ale actului normativ, iar primele două alineate au natura unor asemenea prevederi, întrucât se referă expres la cauzele „aflate în cursul urmăririi penale” și stabilesc regulile de urmat în ipoteza în care legea nouă aduce modificări în materia competenței.

Pornind de la conținutul art. 26 și al art. 54 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, parchetul reține că situațiile tranzitorii sunt „raporturi sau situații juridice născute sub vechea reglementare, dar care nu și-au produs în întregime efectele până la data intrării în vigoare a noii reglementări”, acestea fiind reprezentate, în materie procedurală, de cauzele *aflate pe rolul organelor judiciare* la data intrării în vigoare a legii noi, situații a căror reglementare expresă se impune cu precădere atunci când normele procesuale ale legii noi diferă de cele ale legii vechi.

În aceste condiții, s-a conchis că primele două alineate ale art. 5 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesuale penale au în mod indubitabil natura unor norme tranzitorii, la fel ca prevederile art. 6—18 din același act normativ, care tratează diferite ipoteze privind cauze aflate pe rolul organelor judiciare la data intrării în vigoare a legii, iar în legătură cu fiecare dintre acestea se utilizează expresia corespunzătoare „aflate în curs de judecată”, respectiv „aflate în curs de soluționare” sau, după caz, „aflate pe rol”, în timp ce alin. (3) al art. 5 din legea anterior menționată are în vedere și alte situații. Textul se referă în mod evident și la cauze ce urmează a fi înregistrate la instanțe, respectiv sesizări, propuneri, cereri formulate după intrarea în vigoare a noii legislații, și, ca atare, nu constituie situații tranzitorii, motiv pentru care *norma care le reglementează este una de aplicare generală, neavând natura unei dispoziții tranzitorii*, caracter care rezultă și din teza finală a alineatului, ce vizează acele situații juridice rămase neschimbate din punctul de vedere al competenței și care nu reclamă vreo prevedere cu caracter tranzitoriu.

În ceea ce privește domeniul de aplicare a normei, s-a menționat că prin „cercetare penală” legiuitorul înțelege, în mod evident, „urmărire penală” aflată în curs de derulare sau finalizată de Direcția Națională Anticorupție, nefiind incidente dispozițiile legale în dosarele în care structura a efectuat o parte din urmărirea penală, iar trimiterea în judecată s-a dispus de către altă structură sau unitate de parchet, criteriul instituit de legiuitor vizând întreg parcursul procesual al unei cauze la baza căreia stă o urmărire penală terminată de procurorii anticorupție.

S-a apreciat că o interpretare logică și teleologică a normei conduce la această concluzie, o interpretare contrară adăugând textului o condiție pe care nu o prevede, cu consecința restrângerii nepermise a sferei sale de aplicare, ba mai mult nu ar permite o delimitare clară între cauzele în care ar trebui să participe procurorul din cadrul direcției și cele în care participarea ar reveni procurorului de la parchetul de pe lângă instanța competentă, de vreme ce sunt diferite proceduri despre care nu se poate afirma că se referă nemijlocit la dosarul de urmărire penală și în care participarea magistratului specializat nu a fost pusă la îndoială (căi extraordinare de atac, contestații la executare).

În final, s-a concluzionat că criteriul „în care cercetarea penală a fost efectuată de Direcția Națională Anticorupție” din art. 5 alin. (3) din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesuale penale desemnează orice procedură,

cuprinzând întreg parcursul procesual al unei cauze la baza căreia stă o urmărire penală finalizată de structura specializată, întrucât, prin inserarea acestei norme care nu este una tranzitorie într-un articol ce conține în rest dispoziții tranzitorii, legiuitorul nu a avut altă rațiune decât aceea de a institui neechivoc competența procurorului anticorupție de a participa la soluționarea în fond, în căile de atac, în cererile incidentale și în faza de executare a hotărârilor pronunțate în cauze în care a finalizat urmărirea penală; în interpretarea contrară, norma nu ar fi fost necesară.

VI. Opinia specialiștilor consultați

În condițiile art. 476 alin. (10) cu referire la art. 473 alin. (5) din Codul de procedură penală, s-au solicitat puncte de vedere specialiștilor cu privire la problema de drept supusă dezlegării.

Facultatea de Drept din cadrul Universității de Vest din Timișoara, deși a arătat că noțiunea de „cauze, propuneri, contestații, plângeri sau alte cereri în care cercetarea penală a fost efectuată de Direcția Națională Anticorupție” include și cererile/propunerile de liberare condiționată, a concluzionat că sesizarea Tribunalului Mureș îndeplinește doar o parte din condițiile de admisibilitate stabilite de art. 475 din Codul de procedură penală, respectiv existența unui litigiu în ultimă instanță, asupra chestiunii de drept nu s-a statuat printr-o hotărâre prealabilă sau un recurs în interesul legii și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, însă aceasta nu reprezintă o veritabilă problemă de drept, întrucât dispozițiile art. 5 alin. (3) din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale sunt clare și lipsite de echivoc și nu ridică dificultăți reale de interpretare care să fie de natură a naște o îndoială rezonabilă asupra conținutului lor, invocându-se sub acest aspect jurisprudența Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală al instanței supreme (Decizia nr. 5 din 10 februarie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 183 din 11 martie 2016, și Decizia nr. 20 din 14 iunie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 542 din 10 iulie 2017).

S-a reținut, făcându-se trimitere la dispozițiile art. 5 alin. (3) din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, ale art. 67 alin. (3) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, și ale art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție, că la soluționarea cererilor privind liberarea condiționată trebuie să participe un procuror din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, întrucât norma legală care face obiectul sesizării nu distinge nici după tipul sau natura cererilor, nici după cum cererile au fost formulate în cursul judecării sau în cazul fazei de executare și, ca atare, nici interpretul nu trebuie să facă o astfel de distincție, iar acolo unde legiuitorul a dorit, a limitat în mod expres competența procurorilor specializați de a participa la cererile din faza de executare a pedepselor [art. 2 alin. (1) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 78/2016 pentru organizarea și funcționarea Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism: „*Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism are ca următoarele atribuții: (...) participarea la ședințele de judecată, cu excepția fazei de executare a pedepsei (...)*”].

Facultatea de Drept din cadrul Universității din București

a arătat că problema care poate genera un potențial conflict în cazul incidentelor contencioase din materia executării hotărârilor penale pronunțate în cauze de corupție privește modul de stabilire a procurorului care participă la soluționarea acestor dosare, adică prin raportare la norma generală din Legea

nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, potrivit căreia Ministerul Public este reprezentat de procurori din cadrul parchetului de pe lângă instanța la care se desfășoară procedura, sau la norma specială prevăzută de art. 5 alin. (3) din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, ce cuprinde dispoziții procesual penale care consacră exclusivitatea procurorilor anticorupție.

Pornind de la faptul că raportul dintre cele două norme nu este unul de tipul *lex generalia versus lex specialia*, întrucât domeniile lor de aplicare nu se suprapun, se constată că, pentru participarea procurorilor din cadrul Direcției Naționale Anticorupție la ședințele de judecată, dispozițiile cu valoare de *lex specialia* sunt cele cuprinse în art. 3 alin. (1) lit. c²) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție (participarea, în condițiile legii, la ședințele de judecată), motiv pentru care nu se află în conflict cu norma generală, întrucât doar transpun la nivel particular principiul general pe care aceasta din urmă îl proclamă.

În aceste condiții, dispozițiile art. 5 alin. (3) din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, în pofida reglementării deficitare, atât din perspectiva conținutului, cât și a contextului normativ în care sunt înglobate, nu au natura unor norme speciale în raport cu regula referitoare la participarea procurorilor la ședințele de judecată (indiferent de procedura jurisdicțională în care se manifestă), ci în raport cu regula referitoare la aplicarea în timp a normelor procesual penale.

Se reține că aceste prevederi, ca de altfel toate dispozițiile capitolului II din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, respectiv art. 3—24, au natura unor *dispoziții tranzitorii* al căror unic scop funcțional este să legifereze situația excepțională creată prin incidența, în existența succesivă a unor cauze penale, a două legi fundamentale de procedură — vechiul și noul Cod de procedură penală, iar sfera lor este stabilită, în mod lipsit de echivoc, în preambulul actului normativ în care sunt înglobate, care fixează în art. 1, într-un mod imperativ, obiectul său de reglementare, adică „*prezenta lege are ca obiect punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, prin reglementarea situațiilor tranzitorii rezultând din intrarea sa în vigoare*”.

Ca atare, a considera că art. 5 alin. (3) din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale consacră împuternicirea generală a procurorilor anticorupție de a participa în toate cauzele și procedurile jurisdicționale corelative infracțiunilor de corupție, independent de situația tranzitorie premisă avută în vedere de actul normativ care o prevede, echivalează cu o extindere artificială a reglementării dincolo de finalitatea funcțională care îi justifică existența; cu atât mai mult o astfel de interpretare nu poate fi primită, întrucât, pe de o parte, sub imperiul actualei codificări, aplicarea în timp a legii de procedură stă sub spectrul unui principiu legal [al actualității — art. 13 alin. (1) din Codul de procedură penală] și, pe de altă parte, regula ar urma să se aplice oricăror ipoteze, nu doar celor specifice situațiilor tranzitorii.

De asemenea, s-a mai menționat că este important de evidențiat faptul că prevederile art. 5 alin. (3) din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții

procesul penal, ca de altfel toate normele care prescriu reguli referitoare la participarea procurorului la ședințele de judecată, fac parte din subdiviziunea normelor de drept formal (procesual) de organizare, și nu de competență, întrucât competența funcțională a procurorului derivă, în mod exclusiv, din funcția sa judiciară consacrată la nivel general prin dispozițiile art. 3 alin. (1) lit. a) și alin. (4) din Codul de procedură penală, singurele sale atribuții judiciare fiind cele prevăzute de art. 63 lit. a) și b) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată — efectuarea sau supravegherea urmăririi penale. În schimb, celelalte atribuții judiciare sau extrajudiciare ale Ministerului Public nu derivă din competența sa funcțională (limitată la funcția de urmărire penală), ci sunt manifestările unei împuterniciri sau abilitări *ex lege* ce îi oferă posibilitatea de a se manifesta și în cadrul unor faze și proceduri care excedează limitelor naturale ale funcției de urmărire.

Astfel, împrejurarea că atribuția judiciară de participare la ședințele de judecată se determină, în ceea ce privește calitatea procurorului care o realizează în concret, prin corespondență cu *competența generală* (stabilită pentru parchetul de pe lângă instanța competentă să judece cauza sau să realizeze procedura jurisdicțională) sau *cu cea specială* (stabilită pentru parchetul care a efectuat urmărirea penală) a procurorului care realizează atribuția de urmărire penală nu este de natură să transforme norma însăși care o prescrie dintr-o normă de organizare într-o normă de competență.

Prin urmare, dispozițiile art. 5 alin. (3) din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, fiind norme tranzitorii de organizare, nu sunt aplicabile nici din perspectivă temporală, nici ca obiect de reglementare, la nivel general, în cazul incidentelor contencioase din materia executării hotărârilor penale pronunțate în cauze referitoare la infracțiuni de corupție.

În această situație s-a apreciat că identificarea prevederilor aplicabile trebuie să aibă ca punct de plecare, în absența unei dispoziții speciale, faptul că „participarea procurorului este obligatorie” la soluționarea propunerii/cererii de liberare condiționată, conform art. 597 alin. (3) din Codul de procedură penală, și, ca atare, stabilirea procurorului care asigură reprezentarea Ministerului Public se determină potrivit regulilor generale. Acestea sunt cele care realizează corespondența dintre instanța competentă să soluționeze incidentul procesual și parchetul din care face parte procurorul chemat să participe la soluționarea acestuia și derivă din principiul stabilit, la nivel general, prin dispozițiile art. 67 alin. (3) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, și cele ale art. 56 alin. (3) din Codul de procedură penală, care consacră raportul de corespondență dintre cele două autorități judiciare.

Așadar, caracterul autonom al soluționării propunerii/cererii de liberare condiționată se manifestă nu doar pe plan substanțial, în sensul că, fiind plasată *post judicium*, obiectul său nu va mai putea interfera cu obiectul cauzei penale definitiv rezolvate în legătură cu care se manifestă, ci și pe plan procesual, în sensul că este guvernată procedural nu doar prin norme comune specifice unei faze procesuale cu reguli proprii — *obligativitatea, executabilitatea, jurisdicționalitatea și continuitatea* —, ci și prin norme speciale, cum sunt cele referitoare la competență. Or, potrivit art. 587 alin. (1) din Codul de procedură penală, competența pentru soluționarea cererii sau propunerii de liberare condiționată aparține *judecătoriei în a cărei circumscripție se află locul de deținere*.

În mod deliberat legiuitorul a renunțat la *competența obișnuită* din materia incidentelor contencioase din cursul executării, adică la instanța de executare sau la o instanță corespunzătoare în grad acesteia, optând pentru instituirea unei *competențe speciale* în favoarea unei instanțe care, teoretic,

poate să nu aibă nicio legătură cu instanțele implicate în rezolvarea cauzei principale. Mai mult, competența judecătorească în materia liberării condiționate nu este o formă de competență materială, ci una de competență funcțională exclusivă, care specializează competența obișnuită și o transferă unei singure categorii de instanțe judecătorești.

Ca urmare, s-a concluzionat că nu mai există nicio rațiune ca procurorii anticorupție să reprezinte Ministerul Public în cauzele ce au ca obiect cereri/proponeri de liberare condiționată, în condițiile în care legiuitorul a abandonat competența materială a tribunalului ca instanță comună pentru judecarea dosarelor în care urmărirea penală a fost efectuată de către Direcția Națională Anticorupție, având, totodată, în vedere și domeniul limitat de aplicare a dispozițiilor tranzitorii din art. 5 alin. (3) din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, atât din perspectivă temporală, cât și din cea a obiectului de reglementare.

VII. Jurisprudența relevantă în materie

1. Jurisprudența Completului pentru soluționarea recursului în interesul legii

Decizia nr. 4 din 20 septembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 866 din 23 decembrie 2010 privind competența procurorului din cadrul Direcției Naționale Anticorupție sau Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism de a efectua actele de cercetare și de a înainta materialul împreună cu concluziile sale în cazul anumitor cereri de revizuire, prin care s-a stabilit că „în interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor art. 399 din Codul de procedură penală (n.n. din 1969), procurorul din cadrul structurii specializate, Direcția Națională Anticorupție, respectiv Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism este competent în condițiile art. 397 alin. 1 din Codul de procedură penală (n.n. din 1969) să efectueze actele de cercetare și să înainteze materialul împreună cu concluziile referitoare la cererile de revizuire formulate împotriva hotărârilor care au avut ca obiect infracțiuni a căror urmărire penală este de competență exclusivă a uneia sau alteia din cele două structuri”, care pentru identitate de rațiuni își păstrează și în prezent valabilitatea.

2. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală

Sentința penală nr. 634 din 7 decembrie 2021, definitivă prin necontestare la data de 21 decembrie 2021, prin care s-a dispus reabilitarea petentului A.N. cu privire la pedepsele de 2 ani închisoare și de 4 ani închisoare aplicate de instanța supremă prin Sentința penală nr. 176 din 30 ianuarie 2012 a Secției penale, definitivă prin Decizia penală nr. 160 din 20 iunie 2012, pronunțată de Completul de 5 judecători, și Sentința penală nr. 474 din 30 martie 2012 a Secției penale, definitivă prin Decizia penală nr. 1 din 6 ianuarie 2014, pronunțată de Completul de 5 judecători, pentru săvârșirea de infracțiuni prevăzute de art. 13 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, cu aplicarea art. 41 alin. 2 din Codul penal din 1969, respectiv art. 194 alin. 1 și 2 din Codul penal din 1969 raportat la art. 13¹ din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, în ambele cauze urmărirea penală fiind efectuată de Direcția Națională Anticorupție potrivit legii vechi, iar judecarea cererii de reabilitare fiind făcută cu participarea procurorului anticorupție.

Sentința penală nr. 49 din 8 februarie 2021, definitivă prin necontestare la data de 28 februarie 2021, prin care s-a dispus reabilitarea petentului G.D. cu privire la pedeapsa de 3 ani închisoare aplicată de Înalta Curte de Casație și Justiție prin Sentința penală nr. 336 din 2 martie 2012 a Secției penale,

definitivă prin Decizia penală nr. 29 din 10 martie 2014, pronunțată de Completul de 5 judecători, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 6 coroborat cu art. 7 alin. (3) din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, cauză în care urmărirea penală a fost efectuată de Direcția Națională Anticorupție anterior intrării în vigoare a noii legi, Ministerul Public fiind reprezentat, la soluționarea cererii de reabilitare, de un procuror din cadrul acestei direcții.

3. Jurisprudența națională

În materialele transmise de curțile de apel au fost identificate doar hotărâri judecătorești care susțin orientarea majoritară conform căreia cererile/prounerile de liberare condiționată din executarea unor pedepse aplicate în cauze în care urmărirea penală a fost efectuată de Direcția Națională Anticorupție, potrivit legii vechi, ori în situația cauzelor care au rămas în competența acesteia se soluționează cu participarea procurorilor anticorupție.

Încheierea de sesizare cuprinde trimeri atât la hotărâri care vin în sprijinul opiniei minoritare, respectiv reprezentarea Ministerului Public de procurori din cadrul parchetelor de pe lângă instanțele competente să judece cererile/prounerile de liberare condiționată, dar care însă au fost identificate doar la nivelul Tribunalului Mureș și Judecătoriei Târgu Mureș (deciziile penale nr. 120/CT din 6 iulie 2018, nr. 191/CT din 17 octombrie 2018 și nr. 40/CT din 12 februarie 2019 și Sentința penală nr. 29 din 13 ianuarie 2017), cât și la cele care confirmă punctul de vedere majoritar privind participarea procurorilor Direcției Naționale Anticorupție în cauzele ce au ca obiect incidente la executare, hotărâri pronunțate de diferite instanțe naționale.

Cu privire la acest din urmă aspect se impune a fi menționate soluțiile de trimitere spre rejudecare dispuse de instanțele de control judiciar pentru neparticiparea procurorilor anticorupție în cauzele privind incidente la executarea unor pedepse aplicate pentru infracțiuni de corupție ce fuseseră cercetate de structura specializată în condițiile reglementate de art. 5 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale (Decizia penală nr. 351/CT din 30 august 2017 a Tribunalului Gorj, Decizia penală nr. 8/CT din 14 februarie 2017 a Tribunalului Satu Mare, Decizia penală nr. 99/CT din 25 octombrie 2017 a Tribunalului Brăila, Decizia penală nr. 355/CT din 17 noiembrie 2021 a Tribunalului Cluj, deciziile nr. 19/C din 19 ianuarie 2016 și nr. 426 din 23 noiembrie 2021 ale Curții de Apel București).

VIII. Direcția legislație, studii, documentare și informatică juridică din cadrul Înaltei Curți de Casație și Justiție

Cu Adresa nr. 535 din 15 martie 2022, Direcția legislație, studii, documentare și informatică juridică din cadrul instanței supreme a comunicat că nu a fost identificată practică judiciară cu privire la problema de drept care formează obiectul sesizării.

IX. Dispoziții legale incidente

Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale

„Art. 5. — (1) Cauzele aflate în cursul urmăririi penale la data intrării în vigoare a legii noi rămân în competența organelor de urmărire penală legal sesizate, urmând a fi soluționate potrivit acesteia, cu excepția cauzelor de competența parchetelor militare și a secțiilor militare din cadrul parchetelor competente.

(2) Sesizarea instanței în cauzele prevăzute la alin. (1) se va face potrivit normelor de competență din legea nouă.

(3) La judecarea cauzelor și la soluționarea propunerilor, contestațiilor, plângerilor sau a oricăror alte cereri în care cercetarea penală a fost efectuată de Direcția Națională

Anticorupție potrivit legii vechi, precum și a celor care au rămas în competența acesteia în condițiile alin. (1), participă procurori din cadrul Direcției Naționale Anticorupție.”

Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată

„Art. 63. — Ministerul Public exercită, prin procurori, următoarele atribuții:

(...)

e) participă, în condițiile legii, la ședințele de judecată; (...)

Art. 67. — (1) Procurorul participă la ședințele de judecată, în condițiile legii, și are rol activ în aflarea adevărului.

(...)

(3) În procesele penale, la ședința de judecată, poate participa procurorul care a efectuat urmărirea penală sau alt procuror desemnat de conducătorul parchetului.”

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Direcția Națională Anticorupție

„Art. 3. — (1) Atribuțiile Direcției Naționale Anticorupție sunt următoarele:

(...)

c¹) sesizarea instanțelor judecătorești pentru luarea măsurilor prevăzute de lege și pentru judecarea cauzelor privind infracțiunile prevăzute în Legea nr. 78/2000, cu modificările ulterioare, care sunt, potrivit art. 13, în competența Direcției Naționale Anticorupție;

c²) participarea, în condițiile legii, la ședințele de judecată;

c³) exercitarea căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești, în condițiile prevăzute de lege.”

X. Opinia judecătorului-raportor

Opinia judecătorului-raportor a fost în sensul **respingerii, ca inadmisibilă**, a sesizării formulate de Tribunalul Mureș — Secția penală, în Dosarul nr. 10.972/320/2021, întrucât chestiunea pusă în dezbateră Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală nu reprezintă o veritabilă problemă de drept care să necesite o dezlegare cu valoare de principiu din partea instanței supreme și, totodată, soluționarea căii de atac cu care a fost investit Tribunalul Mureș nu depinde de lămurirea acesteia.

XI. Înalta Curte de Casație și Justiție

Examinând sesizarea formulată de Tribunalul Mureș — Secția penală în Dosarul nr. 10.972/320/2021, raportul întocmit de judecătorul-raportor și chestiunea de drept ce se solicită a fi dezlegată, reține următoarele:

Legiuitorul, enumerând în cuprinsul art. 475 din Codul de procedură penală condițiile de admisibilitate a sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, a conferit anumitor instanțe, inclusiv curții de apel, investite cu soluționarea unei cauze în ultimă instanță, care constată, în cursul judecării, existența unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei și asupra căreia instanța supremă nu a statuat încă printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și nici nu face obiectul unui asemenea recurs, posibilitatea de a sesiza instanța supremă în scopul obținerii unei hotărâri prin care să se dea o rezolvare de principiu respectivei probleme de drept.

Astfel, pentru a fi admisibilă o asemenea sesizare trebuie îndeplinite cumulativ următoarele cerințe: existența unei cauze aflate în curs de judecată în ultimul grad de jurisdicție pe rolul uneia dintre instanțele prevăzute expres de textul de lege menționat, soluționarea pe fond a respectivei cauze să depindă de lămurirea chestiunii de drept ce formează obiectul sesizării, iar problema de drept să nu fi fost încă dezlegată de Înalta Curte de Casație și Justiție prin mecanismele legale ce asigură interpretarea și aplicarea unitară a legii de către instanțele judecătorești sau să nu facă în prezent obiectul unui recurs în interesul legii.

Nu în ultimul rând, admisibilitatea sesizării este condiționată, în mod esențial, așa cum rezultă din economia dispozițiilor legale invocate, de existența unei veritabile probleme de drept, care să facă necesară o rezolvare de principiu prin pronunțarea unei hotărâri prealabile de către Înalta Curte de Casație și Justiție, aceasta constituind, de fapt, premisa fundamentală ce justifică intervenția instanței supreme prin mecanismul de unificare a practicii judiciare instituit de art. 475 și următoarele din Codul de procedură penală.

Se observă că, în speță, este îndeplinită condiția privind existența unei cauze pendinte aflate în ultimul grad de jurisdicție, Tribunalul Mureș — Secția penală fiind investit în Dosarul nr. 10.972/320/2021 cu soluționarea contestației formulate de Direcția Națională Anticorupție — Serviciul Teritorial Târgu Mureș împotriva Sentinței penale nr. 1.135 din 29 octombrie 2021 a Judecătoria Târgu Mureș.

De asemenea, chestiunea ce formează obiectul întrebării cu care a fost sesizată instanța supremă nu a primit încă o rezolvare printr-o hotărâre prealabilă sau printr-un recurs în interesul legii și nici nu face obiectul unui asemenea recurs, așa cum rezultă din cuprinsul Adresei nr. 174/C/122/III-5/2022 din 21 februarie 2022 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

În schimb, nu sunt îndeplinite în cauză celelalte cerințe impuse de art. 475 din Codul de procedură penală, întrucât nu există o veritabilă problemă de drept care să necesite o dezlegare cu valoare de principiu din partea instanței supreme, iar soluționarea căii de atac cu care a fost investit Tribunalul Mureș nu depinde de lămurirea chestiunii ce face obiectul prezentei sesizări.

Este de menționat că, sub acest din urmă aspect, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală a statuat, prin Decizia nr. 11 din 2 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 503 din 7 iulie 2014, asupra înțelesului ce trebuie atribuit sintagmei „problemă de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei”, arătând că *„admisibilitatea sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile este condiționată atât în cazul în care vizează o normă de drept material, cât și atunci când privește o dispoziție de drept procesual de împrejurarea ca interpretarea dată de instanța supremă să aibă consecințe juridice asupra modului de rezolvare a fondului cauzei. Cu alte cuvinte, între problema de drept a cărei lămurire se solicită și soluția dată asupra acțiunii penale și/sau civile de către instanța pe rolul căreia se află cauza în ultimul grad de jurisdicție trebuie să existe o relație de dependență, în sensul ca decizia Înaltei Curți pronunțată în procedura prevăzută de art. 476 și 477 din Codul de procedură penală să fie de natură a produce un efect concret asupra conținutului hotărârii din procesul principal, cerința pertinentei fiind expresia utilității pe care rezolvarea de principiu a chestiunii de drept invocate o are în cadrul soluționării pe fond a litigiului”*.

Ulterior, considerentele acestei decizii au fost preluate de Înalta Curte de Casație și Justiție și în cuprinsul altor hotărâri date în procedura reglementată de dispozițiile art. 475 și următoarele din Codul de procedură penală, prin care au fost respinse, ca inadmisibile, sesizările cu care a fost investită, relevante fiind deciziile nr. 17 din 1 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 691 din 22 septembrie 2014; nr. 19 din 15 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 769 din 23 octombrie 2014; nr. 24 din 6 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 823 din 11 noiembrie 2014; nr. 7 din 17 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 25 mai 2015; nr. 26 din 29 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 77 din 2 februarie 2016; nr. 28 din 29 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial

al României, Partea I, nr. 912 din 9 decembrie 2015; nr. 1 din 25 ianuarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 152 din 28 februarie 2017; nr. 20 din 14 iunie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 542 din 10 iulie 2017; nr. 9 din 19 iunie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 696 din 9 august 2018; nr. 11 din 12 septembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 907 din 29 octombrie 2018; nr. 14 din 26 septembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 988 din 22 noiembrie 2018; nr. 7 din 21 martie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 10 mai 2019; nr. 21 din 29 octombrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 981 din 5 decembrie 2019; nr. 21 din 7 iulie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 118 din 4 februarie 2021; nr. 12 din 18 februarie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 355 din 7 aprilie 2021; nr. 17 din 17 martie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 514 din 18 mai 2021.

Așadar, din modul de definire/caracterizare a acestei condiții de admisibilitate a sesizării consacrat în jurisprudența constantă a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală reiese că relația de dependență dintre interpretarea dată de Înalta Curte de Casație și Justiție prin intermediul acestui mecanism de unificare a practicii judiciare și rezolvarea pe fond a cauzei se verifică prin aptitudinea respectivei interpretări de a produce un efect concret asupra conținutului hotărârii din procesul în care a fost formulată întrebarea prealabilă, un asemenea raport de conexitate neexistând în acele situații în care oricare ar fi dezlegarea dată problemei de drept de către instanța supremă, aceasta nu va avea nicio influență asupra soluției pe fond a litigiului.

Deși neparticiparea procurorului din cadrul unității/structurii de parchet competente se răsfrânge asupra hotărârilor judecătorești prin care se dezleagă fondul cererii cu care a fost sesizată instanța de judecată, în concret, se constată că, date fiind particularitățile cauzei, soluția ce urmează a fi pronunțată în calea de atac formulată de Direcția Națională Anticorupție nu depinde de lămurirea chestiunii de drept ce face obiectul întrebării prealabile adresate instanței supreme.

Așa cum s-a arătat anterior, cauza aflată în ultimul grad de jurisdicție are ca obiect o cerere de liberare condiționată formulată de condamnatul Ș.G. cu privire la o pedeapsă rezultantă de 4 ani și 6 luni închisoare, în care a fost contopită și o pedeapsă de 3 ani și 9 luni închisoare aplicată pentru infracțiunea prevăzută de art. 25 din Codul penal din 1969 raportat la art. 13 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, faptă cercetată de procurorii anticorupție, care s-au sesizat din oficiu la 30 aprilie 2014, încheind, în acest sens, un Proces-verbal înregistrat sub nr. 475/P/2014 pe rolul Secției de combatere a infracțiunilor conexe de corupție din cadrul Direcției Naționale Anticorupție, formarea Dosarului penal fiind, deci, ulterioară datei la care a intrat în vigoare și noul Cod de procedură penală, respectiv 1 februarie 2014.

Așadar, problema care se ridică este aceea de a stabili natura normei cuprinse în art. 5 alin. (3) din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesuale penale, în contextul în care aceste dispoziții se regăsesc în capitolul II intitulat „Dispoziții privind situațiile tranzitorii”, care, în conținutul art. 3—18, reglementează anumite situații privind cauzele aflate pe rolul organelor judiciare, în diferite stadii procesuale, la momentul intrării în vigoare a noii codificări.

Dintr-o interpretare sistematică și teleologică a dispozițiilor prevăzute de art. 3—18 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea

în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale rezultă că acestea au natura unor norme cu caracter tranzitoriu, a căror aplicare în timp este limitată de momentul până la care își produc efectele raporturile juridice născute sub imperiul legii vechi, calificare ce rezidă atât din obiectul de reglementare al actului normativ în care sunt cuprinse, care este menționat în preambul, în art. 1, respectiv „punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, prin reglementarea situațiilor tranzitorii rezultând din intrarea sa în vigoare”, cât și din faptul că sunt înglobate în capitolul II „Dispoziții privind situațiile tranzitorii”, precum și din tehnica legislativă folosită pentru elaborarea acestuia.

Sub acest din urmă aspect se observă, parcurgând textele menționate, că legiuitorul a folosit în vederea legiferării diferitelor situații ivite în legătură cu cauzele înregistrate la parchete și instanțe la data intrării în vigoare a noii codificări procesual penale, după caz, expresia „aflate în curs de soluționare” sau „aflate pe rol”, făcând, totodată, pe alocuri, trimitere la dispozițiile legale reglementate în cadrul unui articol sau alineat precedent.

Chiar dacă în cazul art. 5 din Legea nr. 255/2013 aceste expresii se regăsesc doar în alin. (1) și (2), norma conținută de ultimul alineat face parte tot din categoria dispozițiilor tranzitorii, având în vedere că legiuitorul utilizează la teza I din alin. (3) al textului menționat sintagma „potrivit legii vechi”, în timp ce pentru cea de a II-a teză face trimitere la prevederile tranzitorii din primul paragraf, cu care, astfel, se completează. Ca atare, în cuprinsul alin. (3) din art. 5 din Legea nr. 255/2013 au fost stabilite reguli numai pentru cauzele aflate pe rolul instanțelor în care cercetarea penală a fost efectuată de Direcția Națională Anticorupție potrivit legii vechi, precum și pentru cele care au rămas în competența acestei structuri specializate în condițiile alin. (1), împrejurare determinată de faptul că în evoluția lor s-au succedat două legi fundamentale de procedură — vechiul și noul Cod de procedură penală, fiind, astfel, restrânsă sfera de aplicare a noimei numai la aceste două ipoteze și doar pentru o perioadă limitată în timp, respectiv până la soluționarea lor definitivă.

Drept urmare, art. 5 alin. (3) din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale nu consacră împuternicirea generală a procurorilor anticorupție de a participa în toate cauzele și procedurile jurisdicționale corelative infracțiunilor de corupție născute atât sub imperiul vechii legi, cât și după intrarea în vigoare a noului Cod de procedură penală, ci doar în cele formate/declanșate anterior momentului intrării în vigoare a noii legi și care vizează raporturi juridice care și-au produs după această dată/și produc efectele și în prezent.

Bineînțeles că în această categorie intră și propunerile, contestațiile, plângerile sau orice alte cereri care vizează infracțiuni de corupție pentru care urmărirea penală a fost efectuată fie pe legea veche, fie pe legea nouă, dar declanșată anterior intrării sale în vigoare, chiar dacă asemenea cereri au fost înregistrate pe rolul instanțelor judecătorești începând cu 1 februarie 2014, întrucât raporturile juridice care le-au generat s-au născut sub imperiul vechii codificări, producându-și în parte efectele ulterior abrogării acesteia.

Ca atare, se constată că de lămurirea problemei de drept ce formează obiectul întrebării prealabile nu depinde soluționarea cauzei cu care este investită în ultimul grad de jurisdicție instanța de trimitere, întrucât sesizarea din oficiu a organelor de urmărire penală a avut loc la data de 30 aprilie 2014, deci sub puterea noii legi procesual penale, nefiind astfel îndeplinită condiția referitoare la existența unei legături între textul de lege ce se solicită a fi interpretat și dezlegarea pe fond a cauzei.

Mai mult decât atât, neîndeplinirea acestei condiții de admisibilitate decurge și din faptul că, așa cum s-a arătat

anterior, pedeapsa rezultantă din a cărei executare condamnatul Ș. G. a solicitat, prin formularea unei cereri adresate Tribunalului Mureș, să fie liberat condiționat a fost stabilită prin contopirea mai multor pedepse aplicate pentru diferite infracțiuni, fapte despre care nu se cunoaște dacă au fost cercetate de către Direcția Națională Anticorupție și nici dacă urmărirea penală a fost declanșată pe vechea sau noua codificare, ipoteză în care dezlegarea chestiunii cu care a fost sesizată Înalta Curte nu ar avea nicio înrăurire asupra modului de soluționare a fondului cauzei.

De asemenea, nu este îndeplinită nici cerința privind existența unei veritabile probleme de drept în înțelesul atribuit de practica constantă a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, care să impună cu necesitate o dezlegare cu valoare de principiu din partea Înaltei Curți de Casație și Justiție, întrucât prin parcurgerea normelor juridice în discuție nu ia naștere o îndoială rezonabilă asupra conținutului lor și, ca atare, dispozițiile nu sunt neclare. Se observă că legiuitorul a ales să nu enumere expres și limitativ cauzele în care reprezentarea Ministerului Public se face de către procurori specializați, ci a ales să înșiruie cu titlu de exemplu câteva cazuri, apelând, în final, la o formulare de principiu care să cuprindă toate tipurile de cereri ce se pot ivi în practică, în care cercetarea penală a fost efectuată de Direcția Națională Anticorupție, în condițiile prevăzute de art. 5 alin. (3) din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale [„(...) la soluționarea propunerilor, contestațiilor, plângerilor sau a oricăror alte cereri”].

De altfel, această modalitate de redactare a textelor de lege corespunde normelor de tehnică legislativă, așa cum sunt reglementate în art. 24 alin. (1) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, potrivit cărora în procesul de legiferare, pentru a fi acoperite pe deplin diferitele ipoteze ce pot apărea în procesul de aplicare a actului normativ, se folosește fie enumerarea situațiilor avute în vedere, fie formulări sintetice sau formulări-cadru de principiu, aplicabile oricăror situații posibile.

Deopotrivă, este de menționat că, prin Decizia nr. 5 din 10 februarie 2016, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 183 din 11 martie 2016, s-a statuat, cu valoare de principiu, că „scopul acestei proceduri este de a da dezlegări asupra unor probleme veritabile și dificile de drept. Sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție conform art. 475 din Codul de procedură penală trebuie efectuată doar în situația în care, în cursul soluționării unei cauze penale, se pune problema interpretării și aplicării unor dispoziții legale neclare, echivoce, care ar putea da naștere mai multor soluții. Interpretarea urmărește cunoașterea înțelesului exact al noimei, clarificarea sensului și scopului acesteia (...). Hotărârile prealabile trebuie pronunțate numai în interpretarea și aplicarea dispozițiilor legale, constituind o dezlegare de principiu a unei probleme de drept. În egală măsură, sesizarea trebuie să vizeze exclusiv probleme de interpretare a legii, și nu elemente particulare ale cauzei deduse judecării”.

Considerentele acestei decizii au fost preluate, succesiv, în cuprinsul deciziilor nr. 6 din 2 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 287 din 15 aprilie 2016; nr. 19 din 27 septembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 874 din 1 noiembrie 2016; nr. 20 din 14 iunie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 542 din 10 iulie 2017; nr. 27 din 12 decembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 65 din 22 ianuarie 2018; nr. 5 din 21 martie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 381 din 15 mai 2019; nr. 19 din

29 octombrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 108 din 12 februarie 2020, nr. 5 din 13 februarie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 258 din 30 martie 2020; nr. 15 din 28 mai 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 690 din 3 august 2020.

Ca atare, instanța supremă a statuat în mod constant că, pentru a fi admisibilă, sesizarea trebuie să vizeze dispoziții legale neclare, echivoce și care pot conduce la pronunțarea unor soluții diferite, nefiind permisă apelarea la acest mecanism de unificare a practicii judiciare atunci când aplicarea corectă a dreptului se impune atât de evident încât nu lasă loc la îndoială.

Faptul că aparenta problemă de drept ce face obiectul prezentei sesizări nu comportă nicio dificultate de interpretare din partea destinatarilor legii, în special a organelor judiciare care au studii de specialitate, rezultă și din examenul jurisprudențial al curților de apel și al instanțelor judecătorești arondate acestora.

Astfel, existența unei jurisprudențe pe aspectele semnalate la 12 curți de apel dintr-un număr de 15, ce pune în evidență o orientare majoritară, la care s-a raliat și instanța de sesizare, în antiteză cu o opinie minoritară îmbrățișată doar de 5 judecătorii la nivel național, constituie un argument suplimentar în susținerea punctului de vedere că nu suntem în prezența unei probleme de drept care să reclame cu necesitate interpretarea sa de instanța supremă, cu atât mai mult cu cât din dispozițiile legale rezultă cu claritate cauzele în care Ministerul Public este reprezentat de procurorii anticorupție.

În plus, din Încheierea de sesizare din data de 6 ianuarie 2022, care cuprinde opinia completului cu privire la aspectul ce formează obiectul întrebării prealabile, rezultă că instanța de trimitere și-a format deja o părere cu privire la modul de dezlegare a chestiunii de drept transmise instanței supreme, fapt ce demonstrează că aceasta nu a întâmpinat o dificultate reală în interpretarea textului de lege în discuție, de natură a crea un

dubiu în limite rezonabile asupra conținutului său, urmărindu-se de fapt, prin declanșarea mecanismului de unificare a practicii judiciare, o confirmare sau, dimpotrivă, o infirmare a soluției ce se prefigurează a fi pronunțată în cauza cu care a fost investită și nu o rezolvare de principiu a unei veritabile probleme de drept, prin pronunțarea unei hotărâri prealabile obligatorii, de la momentul publicării sale în Monitorul Oficial al României, Partea I, pentru toate instanțele. Or, așa cum a stabilit Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, în cuprinsul Deciziei nr. 26 din 23 noiembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 328 din 13 aprilie 2018, „procedura pronunțării unei asemenea hotărâri este condiționată (...) de existența unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea cauzei în care s-a dispus sesizarea, nefiind permis a se apela la acest mijloc legal în scopul de a primi de la instanța supremă rezolvarea în concret a speței”, în același sens fiind și considerentele deciziilor nr. 5 din 13 februarie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 258 din 30 martie 2020, și nr. 17 din 17 martie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 514 din 18 mai 2021 ale aceluiași complet.

În consecință, constatând, pentru toate argumente expuse anterior, că nu sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate reglementate de art. 475 din Codul de procedură penală, constând în existența unei veritabile probleme de drept care să necesite o dezlegare cu valoare de principiu din partea Înaltei Curți de Casație și Justiție și a unei relații de dependență între lămurirea chestiunii supuse interpretării și soluționarea pe fond a cauzei cu care a fost investită instanța de trimitere, va fi respinsă, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Tribunalul Mureș — Secția penală în Dosarul nr. 10.972/320/2021, prin care se solicită pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Dacă în interpretarea și aplicarea prevederilor art. 5 alin. (3) din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, prin noțiunea de «cauze, propuneri, contestații, plângeri sau alte cereri în care cercetarea penală a fost efectuată de Direcția Națională Anticorupție» se înțelege și soluționarea cererilor de liberare condiționată din executarea unei pedepse aplicate pentru astfel de infracțiuni?”

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Tribunalul Mureș — Secția penală, în Dosarul nr. 10.972/320/2021, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Dacă în interpretarea și aplicarea prevederilor art. 5 alin. (3) din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, prin noțiunea de «cauze, propuneri, contestații, plângeri sau alte cereri în care cercetarea penală a fost efectuată de Direcția Națională Anticorupție» se înțelege și soluționarea cererilor de liberare condiționată din executarea unei pedepse aplicate pentru astfel de infracțiuni?”

Obligatorie de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, potrivit art. 477 alin. (3) din Codul de procedură penală.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 31 martie 2022.

PREȘEDINTELE SECȚIEI PENALE A ÎNALTEI CURȚI
DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
judecător **DANIEL GRĂDINARU**

Magistrat-asistent,
Costin Cristian Pușcă

ACTE ALE FONDULUI DE COMPENSARE A INVESTITORILOR

FONDUL DE COMPENSARE A INVESTITORILOR

PROCEDURĂ

privind participanții Fondului de compensare a investitorilor, determinarea și plata obligațiilor la fond (PP1(1)-2022)

În temeiul art. 35 din Legea nr. 88/2021 privind Fondul de compensare a investitorilor, având în vedere Decizia Autorității de Supraveghere Financiară nr. 603/2022,

Fondul de compensare a investitorilor adoptă următoarea procedură:

TITLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Prezenta procedură se aplică participanților Fondului de compensare a investitorilor, menționați la art. 3.

Art. 2. — (1) Termenii și expresiile utilizate în prezenta procedură au semnificația prevăzută în Legea nr. 88/2021 privind Fondul de compensare a investitorilor și în Legea nr. 126/2018 privind piețele de instrumente financiare, cu modificările și completările ulterioare, și în reglementările Autorității de Supraveghere Financiară emise în aplicarea acestor acte normative, respectiv Regulamentul Autorității de Supraveghere Financiară nr. 10/2022, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 32/2012 privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare și societățile de administrare a investițiilor, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 297/2004 privind piața de capital, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 10/2015, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 74/2015 privind administratorii de fonduri de investiții alternative, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În sensul prezentei proceduri, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *A.S.F.* — Autoritatea de Supraveghere Financiară, succesoare în drepturi și obligații a Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare (C.N.V.M.);

b) *baza de calcul al contribuțiilor anuale* — investiție compensabilă care cuprinde instrumentele financiare (indiferent de locul în care au fost tranzacționate, inclusiv cele tranzacționate *over the counter* — OTC) și/sau fondurile bănești deținute în numele investitorilor compensabili în legătură cu prestarea de servicii și activități de investiții, cu excepția titlurilor de stat emise de statul român prin Ministerul Finanțelor, în limita plafonului de compensare;

c) *baza de calcul al contribuțiilor speciale* — investiție compensabilă care cuprinde instrumentele financiare (indiferent de locul în care au fost tranzacționate, inclusiv cele tranzacționate OTC) și/sau fondurile bănești deținute în numele investitorilor compensabili în legătură cu prestarea de servicii și activități de investiții, în limita plafonului de compensare, inclusiv titlurile de stat emise de statul român prin Ministerul Finanțelor;

d) *contribuție inițială* — suma nerambursabilă datorată și plătită Fondului de compensare a investitorilor (*Fondul*) de către participanții săi la momentul dobândirii calității de participant la Fond și care se calculează potrivit art. 8;

e) *contribuție anuală* — suma nerambursabilă datorată în fiecare an de către participanții Fondului care se calculează potrivit art. 11;

f) *cotizația pentru cheltuieli de administrare și funcționare a Fondului* — suma nerambursabilă datorată Fondului de către

participanții săi și de către entitățile autorizate de A.S.F. să administreze locuri de tranzacționare și sisteme de compensare și/sau decontare, conform art. 10 alin. (5) din Legea nr. 88/2021;

g) *contribuție specială* — suma nerambursabilă datorată de către participanții Fondului în cazurile în care Consiliul de administrație al Fondului apreciază că resursele acestuia sunt insuficiente pentru onorarea obligațiilor de plată a compensațiilor, în conformitate cu art. 13 din Regulamentul Autorității de Supraveghere Financiară nr. 10/2022;

h) *Fondul* — Fondul de compensare a investitorilor;

i) *investitor* — persoana prevăzută la art. 4 alin. (2) din Legea nr. 88/2021 privind Fondul de compensare a investitorilor, respectiv orice persoană care deține instrumente financiare și/sau încredințează fonduri bănești și/sau instrumente financiare unui participant la Fond, în legătură cu prestarea de servicii și activități de investiții;

j) *investitor compensabil* — persoana prevăzută la lit. i), excluzând persoanele exceptate de la compensare conform art. 7 alin. (1) din Legea nr. 88/2021 privind Fondul de compensare a investitorilor;

k) *participanții Fondului* — entitățile prevăzute la art. 3, care au obligația de a solicita și dobândi calitatea de participant la Fond și care sunt obligate să plătească contribuțiile/cotizațiile la Fond conform cadrului legal aplicabil;

l) *Regulamentul A.S.F. nr. 10/2022* — Regulamentul Autorității de Supraveghere Financiară nr. 10/2022 privind Fondul de compensare a investitorilor;

m) *investiție compensabilă* (sau *IC*) — investiție a cărei restituire este asigurată investitorilor compensabili până la concurența plafonului de compensare;

n) *plafon de compensare* — nivelul maxim al compensației pentru fiecare investitor.

TITLUL II

Participanții Fondului, dobândirea, menținerea și încetarea calității de participant

Art. 3. — (1) Au obligația de a solicita și dobândi calitatea de participant la Fond și trebuie să participe la constituirea resurselor financiare ale Fondului, prin plata către Fond a contribuțiilor inițiale, a contribuțiilor anuale, a cotizației pentru cheltuielile de administrare și funcționare a Fondului și/sau a contribuției speciale, efectuată în condițiile și la termenele prevăzute de prezenta procedură, următoarele entități:

a) societățile de servicii de investiții financiare, denumite în continuare *S.S.I.F.*, autorizate și înregistrate în Registrul A.S.F. în vederea prestării de servicii și activități de investiții conform secțiunii A din anexa nr. 1 la Legea nr. 126/2018, cu modificările și completările ulterioare;

b) instituțiile de credit înregistrate în Registrul A.S.F.;

c) societățile de administrare a investițiilor (S.A.I.) autorizate de A.S.F., care administrează portofolii individuale de investiții;

d) administratorii de fonduri de investiții alternative (AFIA) autorizați să administreze portofolii individuale de investiții.

(2) Sunt obligate să fie participanți ai Fondului sucursalele firmelor de investiții și ale instituțiilor de credit din state terțe autorizate de A.S.F. să furnizeze servicii și activități de investiții pe teritoriul României, respectiv sucursalele S.A.I. autorizate de A.S.F., care administrează portofolii individuale de investiții, și ale AFIA autorizați să administreze portofolii individuale de investiții din state terțe, și care nu pot face dovada faptului că participă la un sistem care poate asigura investitorilor din România o compensație cel puțin echivalentă cu cea oferită de Fond. Acestea trebuie să devină participanți la Fond în condițiile reglementărilor legale și plătesc contribuțiile la Fond conform regulamentului și procedurilor Fondului.

(3) Firmele de investiții, instituțiile de credit și S.A.I. și AFIA din alte state membre, precum și sucursalele acestora, care prestează în România, în baza liberei circulații, servicii și activități de investiții, respectiv activitatea de administrare a portofoliilor individuale, pot deveni participanți ai Fondului, dacă nivelul plafonului și întinderea oferită de Fond depășesc nivelul și acoperirea oferite de schema de garantare/compensare a investitorilor din statul membru de origine, în scopul suplimentării acoperirii de care investitorii săi beneficiază deja în virtutea apartenenței lor la schema de compensare din statul membru de origine. Acestea vor fi denumite în continuare *firme de investiții, instituții de credit și S.A.I. și AFIA din alte state membre*.

(4) Participanții Fondului se angajează să respecte reglementările Fondului emise în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare.

Art. 4. — (1) Calitatea de participant al Fondului se dobândește la data înscrierii în Registrul participanților Fondului a entităților menționate la art. 3.

(2) Pentru a deveni participant al Fondului, o S.S.I.F. sau o instituție de credit din România, respectiv o S.A.I. sau un AFIA trebuie să transmită Fondului următoarele documente:

a) cerere pentru dobândirea calității de participant al Fondului, întocmită conform anexei nr. 5 „Cerere pentru dobândirea/menținerea calității de participant al Fondului de compensare a investitorilor” la prezenta procedură;

b) autorizația de funcționare emisă de către autoritatea competentă din România, în copie;

c) dovada înscrierii în Registrul A.S.F.; în cazul instituțiilor de credit va fi depusă o copie a actului individual emis de către A.S.F. care atestă înscrierea în Registrul A.S.F.;

d) certificatul de înmatriculare, în copie, și cel constatator, în original, pentru informații în legătură cu datele sale de identificare, cu capitalul social și cu reprezentanții legali, emise de oficiul registrului comerțului competent teritorial, sau alte documente care conțin aceste informații, emise de organele competente cu maximum 30 de zile anterior depunerii;

e) Declarația privind calculul contribuției inițiale la Fondul de compensare a investitorilor, întocmită conform anexei nr. 1 la prezenta procedură;

f) copie după actul constitutiv actualizat (certificată conform cu originalul de conducerea societății);

g) alte documente pe care Fondul le consideră necesare.

(3) Pentru a deveni participant al Fondului, o sucursală a unei firme de investiții, a unei instituții de credit, a unei S.A.I. care administrează portofolii individuale de investiții sau AFIA

autorizați să administreze portofolii individuale de investiții dintr-un alt stat membru sau dintr-un stat terț, care intenționează să fie, după caz, înregistrată sau autorizată în România să presteze servicii și activități de investiții sau servicii de administrare a portofoliilor individuale, trebuie să transmită Fondului următoarele documente:

a) cerere pentru dobândirea calității de participant al Fondului, întocmită conform anexei nr. 5 la prezenta procedură;

b) autorizația de funcționare emisă de către autoritatea competentă din România, în copie;

c) dovada înscrierii în Registrul A.S.F., în copie;

d) certificatul de înmatriculare, în copie, și cel constatator, în original, pentru informații în legătură cu datele sale de identificare, cu capitalul social și cu reprezentanții legali, emise de oficiul registrului comerțului competent teritorial, sau alte documente care conțin aceste informații, emise de organele competente cu maximum 30 de zile anterior depunerii;

e) Declarația privind calculul contribuției inițiale la Fondul de compensare a investitorilor, întocmită conform anexei nr. 1 la prezenta procedură;

f) alte documente pe care Fondul le consideră necesare.

(4) Pentru a deveni participant al Fondului, o firmă de investiții, o instituție de credit, o S.A.I. care administrează portofolii individuale de investiții sau AFIA autorizați să administreze portofolii individuale de investiții dintr-un alt stat membru, care intenționează să presteze în România servicii și activități de investiții sau servicii de administrare a portofoliilor individuale, în baza liberei circulații a serviciilor, trebuie să transmită Fondului următoarele documente:

a) cerere pentru dobândirea calității de participant al Fondului, întocmită conform anexei nr. 5 la prezenta procedură;

b) autorizația de funcționare emisă de către autoritatea competentă din statul de origine, în copie, însoțită de traducerea legalizată în limba română;

c) dovada înscrierii în Registrul A.S.F., în copie;

d) certificatul de înmatriculare, în copie, și cel constatator, în original, pentru informații în legătură cu datele sale de identificare, cu capitalul social și cu reprezentanții legali, emise de oficiul registrului comerțului competent teritorial din statul de origine, sau alte documente care conțin aceste informații, emise de organele competente din statul de origine, însoțite de traducerea legalizată în limba română, emise cu maximum 30 de zile anterior depunerii;

e) Declarația privind calculul contribuției inițiale la Fondul de compensare a investitorilor, întocmită conform anexei nr. 1 la prezenta procedură.

(5) În cazul în care Fondul apreciază că, pentru dobândirea calității de participant al Fondului, este necesar ca S.S.I.F./firma de investiții, instituția de credit, S.A.I., AFIA sau sucursala unei astfel de entități să transmită documente suplimentare celor menționate la alin. (2), (3) și (4), aceste documente vor fi comunicate Fondului în termen de 5 zile de la data solicitării lor.

(6) Toate documentele comunicate în copie vor purta mențiunea „conform cu originalul”, numele și prenumele persoanei care certifică conformitatea cu originalul, precum și semnătura acesteia.

(7) În termen de cel mult 10 zile de la data depunerii documentelor menționate la alin. (2), (3), (4) și (5) și art. 9 și încasarea de către Fond a contribuției inițiale conform art. 8 alin. (3), entitatea care îndeplinește condițiile legale necesare dobândirii calității de participant al Fondului va fi înregistrată în Registrul participanților Fondului și va primi un certificat de atestare în acest sens.

Art. 5. — Pentru menținerea calității de participant al Fondului, acesta este obligat să respecte obligațiile de raportare și de plată către Fond stabilite conform prevederilor legale incidente.

Art. 6. — (1) Calitatea de participant al Fondului se pierde prin excludere sau încetarea acestei calități.

(2) Cazurile de excludere a unui participant sunt următoarele:

a) în situația în care participanții nu își îndeplinesc obligațiile ce le revin în calitate de participanți ai Fondului, A.S.F. va fi notificată și, în cooperare cu Fondul, va dispune măsurile necesare pentru a asigura îndeplinirea de către aceștia a obligațiilor ce le revin;

b) în situația interzicerii de către autoritățile competente din statul membru sau terț de a presta servicii și activități de investiții sau de a administra portofolii individuale pe teritoriul României de către firmele de investiții, instituțiile de credit, respectiv S.A.I. și AFIA din alte state membre sau din state terțe sau de către sucursalele acestora.

(3) Calitatea de participant al Fondului încetează în cazul retragerii de către autoritatea competentă a autorizației/atestatului de prestare a serviciilor și activităților de investiții sau, după caz, a autorizației de administrare a portofoliilor individuale.

(4) Termenul la care se face radierea unui participant al Fondului din registrul participanților este data notificării de către S.S.I.F./instituția de credit/S.A.I./AFIA a deciziei de retragere a autorizației/atestatului de prestare de servicii și activități de investiții financiare sau, după caz, a autorizației de administrare a portofoliilor individuale, respectiv data notificării de către A.S.F. cu privire la retragerea autorizației/radierea din registru.

TITLUL III

Contribuțiile și cotizațiile către Fond

Art. 7. — (1) Participanții Fondului sunt obligați să plătească contribuțiile și cotizațiile la Fond potrivit prevederilor Regulamentului A.S.F. nr. 10/2022 și ale prezentei proceduri, plata efectuându-se în lei, în contul curent al Fondului, comunicat de către acesta.

(2) Participanții Fondului sunt obligați să plătească Fondului contribuții inițiale, anuale și/sau speciale și, dacă este cazul, cotizații pentru cheltuieli de administrare și funcționare. Fiecare S.S.I.F. sau instituție de credit din România, înregistrată în Registrul A.S.F., care prestează servicii și activități de investiții în numele clienților și fiecare S.A.I. care administrează portofolii individuale de investiții sau AFIA autorizați să administreze portofolii individuale de investiții din România sau dintr-un alt stat membru sau o sucursală a unei firme de investiții, a unei instituții de credit sau a unei S.A.I. sau AFIA dintr-un alt stat membru sau dintr-un stat terț care are în obiectul de activitate administrarea portofoliilor individuale este obligată, conform prevederilor art. 3, să plătească Fondului, în calitate de participant, o contribuție inițială, contribuții anuale, cotizația pentru cheltuielile de administrare și funcționare a Fondului și, dacă este cazul, contribuții speciale.

(3) Contribuțiile datorate și virate de participanții Fondului nu se restituie, inclusiv în cazul lichidării judiciare sau al dizolvării participanților Fondului.

CAPITOLUL I

Contribuția inițială

Art. 8. — (1) Contribuția inițială pe care trebuie să o plătească participanții la Fond reprezintă 1% din valoarea capitalului inițial minim pentru care au fost autorizați de către A.S.F. pentru prestarea de servicii și activități de investiții sau

pentru administrarea portofoliilor individuale, dar nu mai puțin de echivalentul în lei a 1.000 de euro, calculat la cursul Băncii Naționale a României (B.N.R.) din ziua plății, pe baza Deciziei privind stabilirea contribuției inițiale/anuale/minime/speciale datorate Fondului de compensare a investitorilor, conform anexei nr. 6 la prezenta procedură, după cum urmează:

a) pentru S.S.I.F.-urile și instituțiile de credit care solicită autorizarea/înscrierea în Registrul A.S.F., având în obiectul de activitate serviciile prevăzute în secțiunea A pct. 1, 2 și 4 din anexa nr. 1 la Legea nr. 126/2018 privind piețele de instrumente financiare, cu modificările și completările ulterioare, care nu efectuează tranzacții cu instrumente financiare pe cont propriu sau care nu subscriu în cadrul emisiunilor de instrumente financiare în baza unui angajament ferm și care nu dețin fondurile bănești și/sau instrumentele financiare ale clienților, nivelul contribuției inițiale este echivalentul în lei a 1.000 de euro, calculat la cursul B.N.R. din ziua plății, pe baza Deciziei privind stabilirea contribuției inițiale/anuale/minime/speciale datorate Fondului de compensare a investitorilor, conform anexei nr. 6 la prezenta procedură;

b) pentru S.S.I.F.-urile și instituțiile de credit care solicită autorizarea/înscrierea în Registrul A.S.F., având în obiectul de activitate serviciile prevăzute în secțiunea A pct. 1, 2 și 4 din anexa nr. 1 la Legea nr. 126/2018 privind piețele de instrumente financiare, cu modificările și completările ulterioare, care nu efectuează tranzacții cu instrumente financiare pe cont propriu sau care nu subscriu în cadrul emisiunilor de instrumente financiare pe baza unui angajament ferm, dar care dețin fondurile bănești și/sau instrumentele financiare ale clienților, nivelul contribuției inițiale este echivalentul în lei a 1.250 de euro, calculat la cursul B.N.R. din ziua plății, pe baza Deciziei privind stabilirea contribuției inițiale/anuale/minime/speciale datorate Fondului de compensare a investitorilor, conform anexei nr. 6 la prezenta procedură;

c) pentru S.S.I.F.-urile și instituțiile de credit care solicită autorizarea/înscrierea în Registrul A.S.F., având în obiectul de activitate servicii prevăzute în anexa nr. 1, fără a se limita la serviciile prevăzute în secțiunea A pct. 1, 2 și 4 din anexa nr. 1 la Legea nr. 126/2018 privind piețele de instrumente financiare, cu modificările și completările ulterioare, nivelul contribuției inițiale este echivalentul în lei a 7.300 de euro, calculat la cursul B.N.R. din ziua plății, pe baza Deciziei privind stabilirea contribuției inițiale/anuale/minime/speciale datorate Fondului de compensare a investitorilor, conform anexei nr. 6 la prezenta procedură;

d) pentru S.A.I. și AFIA care au în obiectul de activitate administrarea de portofolii individuale, nivelul contribuției inițiale este echivalentul în lei a 1.250 de euro, calculat la cursul B.N.R. din ziua plății, pe baza Deciziei privind stabilirea contribuției inițiale/anuale/minime/speciale datorate Fondului de compensare a investitorilor, conform anexei nr. 6 la prezenta procedură;

e) contribuția inițială datorată de sucursalele firmelor de investiții, instituțiilor de credit, S.A.I. și AFIA dintr-un stat terț care doresc să fie înregistrate și autorizate în România pentru a presta servicii și activități de investiții sau, după caz, servicii de administrare a portofoliilor individuale reprezintă 1% din valoarea capitalului inițial minim prevăzut în legislația respectivului stat terț corespunzător obiectului de activitate autorizat, dar nu mai puțin de echivalentul în lei a 1.000 de euro, calculat la cursul B.N.R. din ziua plății, pe baza Deciziei privind stabilirea contribuției inițiale/anuale/minime/speciale datorate Fondului de compensare a investitorilor, conform anexei nr. 6 la prezenta procedură;

f) contribuția inițială datorată de firmele de investiții, instituțiile de credit și S.A.I. și AFIA autorizați într-un alt stat participant, precum și sucursalele acestora care doresc să presteze în România servicii și activități de investiții în numele clienților, respectiv servicii de administrare a portofoliilor individuale, în baza liberei circulații a serviciilor, și care doresc să devină participanți ai Fondului reprezintă 1% din valoarea capitalului inițial minim prevăzută în legislația respectivului stat participant corespunzător obiectului de activitate autorizat, dar nu mai puțin de echivalentul în lei a 1.000 de euro, calculat la cursul B.N.R. din ziua plății, pe baza Deciziei privind stabilirea contribuției inițiale/anuale/minime/speciale datorate Fondului de compensare a investitorilor, conform anexei nr. 6 la prezenta procedură.

(2) Participantul Fondului, plătitor al contribuției inițiale, completează și transmite Fondului, prin e-mail, formularul anexa nr. 1 „Declarație privind calculul contribuției inițiale la Fondul de compensare a investitorilor”.

(3) În vederea achitării acestei contribuții, Fondul va emite Decizia privind stabilirea contribuției inițiale/anuale/minime/speciale datorate Fondului de compensare a investitorilor, conform anexei nr. 6 la prezenta procedură, după momentul recepționării anexei nr. 1. Plata contribuției inițiale se efectuează în lei, în contul curent al Fondului, în termen de 10 zile de la comunicarea deciziei, detaliile necesare plății fiind menționate în cuprinsul acesteia.

Art. 9. — (1) Fondul verifică modul de calcul al contribuției inițiale prin confruntarea datelor înscrise în Declarația privind calculul contribuției inițiale la Fondul de compensare a investitorilor cu cele din autorizația de funcționare emisă de către autoritatea competentă și/sau, după caz, menționate în Registrul A.S.F. În situația în care, în urma verificării efectuate de către Fond, se constată diferențe între contribuția inițială efectiv datorată și cea menționată în Declarația privind calculul contribuției inițiale la Fondul de compensare a investitorilor, participantul în cauză va transmite Fondului, în termen de 5 zile de la data comunicării, o Declarație rectificativă, potrivit modelului prezentat în anexa nr. 1 la prezenta procedură, cu înscrierea datelor corecte.

(2) În funcție de datele din Declarația rectificativă privind contribuția inițială efectiv datorată urmează a se efectua regularizările necesare în termen de 5 zile de la data transmiterii către Fond a Declarației rectificative.

CAPITOLUL II

Contribuția anuală și contribuția specială

Art. 10. — (1) Până la data de 15 februarie a fiecărui an calendaristic, Consiliul de administrație al Fondului stabilește, cu luarea în considerare a principiului prevăzut la art. 12 alin. (3) și (4) din Regulamentul A.S.F. nr. 10/2022, nivelul procentual pe baza căruia se stabilesc contribuțiile anuale totale datorate de către participanții la Fond.

(2) Contribuțiile anuale datorate de către participanții la Fond se stabilesc astfel încât valoarea totală a acestora, împreună cu resursele pentru compensare aflate în posesia Fondului, să se situeze la un nivel cuprins între 0,5% și 0,8% din baza de calcul al contribuțiilor anuale, determinată în conformitate cu prevederile prezentului articol.

(3) Valoarea contribuțiilor anuale totale dintr-un an calendaristic nu trebuie să fie mai mică de 0,05% din baza de calcul al contribuțiilor anuale.

(4) Nivelul procentual aprobat de Consiliul de administrație al Fondului care determină cuantumul contribuției anuale totale pentru anul în curs se transmite spre aprobare A.S.F. conform art. 12 alin. (4) din Regulamentul Autorității de Supraveghere Financiară nr. 10/2022.

(5) După aprobarea de către A.S.F. a nivelului procentual prevăzut la alin. (4), corespunzător contribuțiilor anuale totale pe care trebuie să le colecteze Fondul într-un an, nu mai târziu de data de 15 aprilie, Consiliul de administrație aprobă cota procentuală care se aplică bazei de calcul al contribuției anuale pentru determinarea contribuției anuale individuale. Ulterior Fondul va notifica A.S.F. și participanții cu privire la nivelul acestei cote procentuale în termen de 5 zile de la data stabilirii.

(6) Cota procentuală se determină ca raport între contribuția anuală totală calculată conform alin. (2) și (3) și baza de calcul al contribuțiilor anuale raportate de participanții Fondului la sfârșitul anului în anexa nr. 3 „Situația investițiilor”.

(7) Baza de calcul avută în vedere la stabilirea cuantumului contribuției anuale este cea raportată la sfârșitul anului precedent de către fiecare participant pe baza anexei nr. 3.

(8) Contribuția anuală individuală se determină de către Fond conform următoarelor formule:

$C_{\text{anuală}} = I_{c_a} \cdot cp$, unde:

$C_{\text{anuală}}$ = contribuția anuală individuală a participantului;

I_{c_a} = investiția compensabilă aferentă bazei de calcul al contribuțiilor anuale;

cp = cota procentuală stabilită conform prevederilor alin. (6)

Investiția compensabilă aferentă bazei de calcul anuale este alcătuită din suma investițiilor realizate:

a) de investitorii compensabili (persoane fizice și juridice) cu portofolii sub plafonul de compensare (suma portofoliilor investitorilor compensabili, respectiv fonduri bănești și instrumente financiare decontate, care sunt mai mici decât plafonul de compensare, cu excepția titlurilor de stat emise de statul român prin Ministerul Finanțelor)

și

b) de investitorii compensabili (persoane fizice și juridice) cu portofolii mai mari sau egale cu plafonul de compensare, în limita nivelului plafonului de compensare stabilit (produsul dintre numărul investitorilor și valoarea plafonului de compensare stabilit, la cursul de schimb B.N.R. de la data raportării, cu excepția titlurilor de stat emise de statul român prin Ministerul Finanțelor).

(9) Valoarea contribuției anuale individuale determinate conform celor de mai sus și datorate de către fiecare din participanții Fondului nu poate fi mai mică decât echivalentul în lei a 500 de euro și se calculează la cursul de schimb B.N.R. de la data raportării. Același quantum al contribuției anuale este datorat și în cazul în care participantul declară, conform anexei nr. 3, la sfârșitul anului precedent, o bază de calcul egală cu 0 (zero).

Art. 11. — (1) Quantumul contribuției anuale care trebuie plătită Fondului de către fiecare participant se determină prin formularul din anexa nr. 2 „Declarația privind calculul contribuției anuale și/sau speciale la Fondul de compensare a investitorilor” la prezenta procedură, care se transmite Fondului de către fiecare participant până la data de 30 aprilie.

(2) În urma verificării datelor raportate de către participanți în anexa nr. 2, Fondul va emite Decizia privind stabilirea contribuției inițiale/anuale/minime/speciale datorate Fondului de compensare a investitorilor, conform anexei nr. 6 la prezenta procedură, până la data de 20 mai, în conformitate cu prevederile art. 13 alin. (1) din Legea nr. 88/2021, decizie ce se constituie titlu de creanță, pentru neplata la termen a sumei

datorate Fondului, participantul datorând dobânzi și penalități de întârziere calculate în conformitate cu reglementările aplicabile pentru colectarea creanțelor fiscale, în vigoare la data emiterii titlului de creanță.

(3) În termen de 10 zile de la data individualizării și comunicării obligației de plată conform alin. (2), participanții Fondului sunt obligați să achite contribuția anuală.

(4) În scopul urmăririi în cursul anului de către Fond a evoluției situației investițiilor compensabile ale persoanelor fizice și ale persoanelor juridice, participanții Fondului vor comunica trimestrial Fondului, până la data de 15 a primei luni din trimestrul următor pentru trimestrul anterior, situația investițiilor, potrivit modelului prezentat în anexa nr. 3 „Situația investițiilor” la prezenta procedură, în care valoarea plafonului de compensare este cea aferentă anului următor celui pentru care se transmit aceste situații. Situația investițiilor va conține informații calculate la cursul B.N.R. din ultima zi a fiecărui trimestru pentru care se realizează raportarea.

(5) În cazul în care participantul constată, din diferite motive, date incorecte raportate în anexa nr. 3 „Situația investițiilor”, care stă la baza calculului contribuției anuale, participantul poate depune o situație rectificativă care să fie transmisă cu mențiunea „rectificativă” în termen de maximum 10 zile de la constatare sau, după caz, după emiterea certificării conform art. 19 alin. (10), dar nu mai târziu de 31 martie.

În cazul în care situația rectificativă a fost depusă după data de 31 martie, aceasta va cuprinde obligatoriu motivația/fundamentarea rectificării raportării față de certificarea emisă conform art. 19 alin. (10), regularizarea sumelor urmând a se efectua după cum urmează:

a) dacă în situația rectificativă se va declara o investiție compensabilă mai mare față de cea inițial avută în vedere la calculul contribuției anuale, pentru diferență se aplică procentul stabilit conform art. 10 alin. (6) pentru anul în curs și se vor efectua demersurile aferente pentru constituirea și plata contribuției rezultate în termen de maximum 30 de zile;

b) dacă în situația rectificativă se va declara o investiție compensabilă mai mică față de cea inițial avută în vedere la calculul contribuției anuale, pentru diferență se aplică procentul stabilit conform art. 10 alin. (6) pentru anul în curs și regularizarea se va efectua anul următor.

(6) Raportările trimestriale, precum și raportările entităților privind situația investiției compensabile anuale/speciale și cuantumul contribuției datorate, respectiv anexele nr. 2, 3 și 4, vor fi însoțite de o declarație pe propria răspundere, sub semnătura reprezentantului legal al acestora, sub sancțiunile prevăzute de Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare, pentru infracțiunile de înșelăciune și/sau de fals în declarații, prin care se atestă că datele și/sau informațiile transmise sunt reale, corecte și complete.

(7) În exercitarea atribuțiilor conferite de lege, Fondul poate solicita participanților, ori de câte ori consideră necesar, situația investițiilor în forma prevăzută de anexa nr. 3 la prezenta procedură, precum și alte documente și situații, cu excepția acelor informații care intră sub incidența prevederilor legale referitoare la secretul profesional.

Art. 12. — (1) Pentru primul an de funcționare al unui nou participant al Fondului autorizat și/sau înscris în Registrul A.S.F., contribuția anuală pe care trebuie să o plătească pentru anul în curs va fi contribuția minimă definită la art. 10 alin. (9).

(2) În cazul în care un participant al Fondului solicită retragerea autorizației de către A.S.F./radierea din Registrul public al A.S.F. sau restrângerea obiectului de activitate cu

activitatea de administrare a portofoliilor individuale de investiții (în cazul societăților de administrare a investițiilor și AFIA), contribuția anuală pe care va trebui să o plătească Fondului pentru anul în curs se determină astfel:

a) dacă solicitarea menționată mai sus a fost depusă la A.S.F./B.N.R. și transmisă Fondului până la data stabilirii cotei care stă la baza calculului contribuției anuale, contribuția anuală va fi contribuția minimă definită la art. 10 alin. (9);

b) dacă solicitarea a fost depusă la A.S.F./B.N.R. și transmisă Fondului după data stabilirii cotei care stă la baza calculului contribuției anuale, contribuția anuală pe care trebuie să o achite va fi contribuția anuală ce îi revine participantului pentru anul în curs, determinată în conformitate cu prevederile art. 10 alin. (8) și (9).

(3) În cazul în care unui participant al Fondului îi este retrasă/retrasă autorizația/atestatul de către A.S.F. ca sancțiune, acesta datorează, indiferent de momentul retragerii, contribuția anuală ce îi revine pentru anul în curs, determinată în conformitate cu prevederile art. 10 alin. (8) și (9).

Art. 13. — (1) În cazurile în care Consiliul de administrație al Fondului apreciază că resursele pentru compensare ale acestuia sunt insuficiente pentru onorarea obligațiilor de plată a compensațiilor rezultate în urma unui eveniment generator de plăți compensatorii, cu aprobarea A.S.F., participanții plătesc contribuții speciale, care nu pot depăși 0,2% din valoarea bazei de calcul al contribuțiilor speciale, care include instrumentele financiare prevăzute la art. 12 alin. (5) din Regulamentul A.S.F. nr. 10/2022 și cu respectarea criteriilor de proporționalitate prevăzute la art. 12 alin. (2) lit. c) din același act normativ.

(2) În vederea determinării bazei de calcul pentru contribuția specială, participanții Fondului vor transmite trimestrial, până la data de 15 a primei luni din trimestrul următor celui de raportare, anexa nr. 4 „Situația investițiilor cumulate” în care se va declara valoarea cumulată a investiției compensabile cu includerea instrumentelor financiare prevăzute la art. 12 alin. (5) din Regulamentul A.S.F. nr. 10/2022 deținute de investitorii compensabili.

(3) Contribuția specială individuală se determină de către Fond conform următoarei formule:

$$C_{\text{specială}} = Ict \cdot cp, \text{ unde:}$$

$$C_{\text{specială}} = \text{contribuția specială individuală a participantului;}$$

$$Ict = \text{investiția compensabilă aferentă bazei de calcul al contribuțiilor speciale, formată din investiția compensabilă cumulată declarată în anexa nr. 4 „Situația investițiilor cumulate”};$$

$$cp = \text{cota procentuală stabilită pentru contribuția specială conform prevederilor alin. (4) și (6).}$$

(4) Cota procentuală stabilită pentru contribuția specială se determină ca raport între cuantumul contribuției speciale determinat conform alin. (1) și baza de calcul al contribuțiilor speciale raportată de participanții Fondului la sfârșitul anului în anexa nr. 4 „Situația investițiilor cumulate”.

(5) Valoarea contribuțiilor speciale datorate de către fiecare dintre participanții Fondului nu poate fi mai mică decât echivalentul în lei a 500 de euro și se calculează la cursul de schimb B.N.R. de la data raportării.

(6) După aprobarea de către A.S.F. a cuantumului total al contribuțiilor speciale, Consiliul de administrație va aproba cuantumul cotei procentuale care va fi aplicată investiției compensabile rezultate, declarată în anexa nr. 4 „Situația investițiilor cumulate”, și îl va comunica participanților Fondului și A.S.F. într-un termen de 5 zile.

(7) În vederea stabilirii contribuției speciale individuale, participanții vor transmite Fondului, în termen de 5 zile de la comunicarea cotei stabilite la alin. (6), anexa nr. 2.

(8) În urma verificării datelor raportate conform anexei nr. 2, în termen de 15 zile de la data raportării, Fondul va emite Decizia privind stabilirea contribuției inițiale/anuale/minime/speciale datorate Fondului de compensare a investitorilor din anexa nr. 6 la prezenta procedură, în conformitate cu prevederile art. 13 alin. (1) din Legea nr. 88/2021, decizie ce constituie titlu de creanță pentru neplata la termen a sumei datorate Fondului, participantul datorând dobânzi și penalități de întârziere calculate în conformitate cu reglementările aplicabile pentru colectarea creanțelor fiscale, în vigoare la data emiterii titlului de creanță.

(9) În termen de 10 zile de la data individualizării și comunicării obligației de plată conform alin. (2), participanții Fondului sunt obligați să achite contribuția anuală.

Art. 14. — (1) Consiliul de administrație al Fondului poate decide suspendarea plății contribuțiilor anuale sau diminuarea acestora numai cu aprobarea prealabilă a A.S.F. și în situații justificate.

Art. 15. — (1) Fondul verifică modul de calcul al contribuției anuale și/sau speciale prin confruntarea datelor înscrise în anexa nr. 2 „Declarația privind calculul contribuției anuale și/sau speciale la Fondul de compensare a investitorilor” cu cele din anexa nr. 3 și/sau anexa nr. 4.

(2) În situația în care, în urma verificării efectuate de către Fond conform alin. (1), se constată diferențe între contribuția efectiv datorată și cea menționată în Declarația privind calculul contribuției anuale și/sau speciale la Fondul de compensare a investitorilor, participantul în cauză va transmite Fondului, în termen de 5 zile de la data comunicării, o declarație rectificativă, potrivit aceluiași model, cu mențiunea „rectificativă”.

(3) Dacă se constată că sumele aferente contribuției efectiv datorate din anexa nr. 2 au fost transmise în mod intenționat eronat, Fondul va notifica A.S.F. în vederea adoptării măsurilor care se impun. Notificarea va fi însoțită de documentele analizate de către reprezentanții Fondului și în baza cărora a fost făcută constatarea.

(4) Până la data de 20 mai a fiecărui an, Fondul va comunica participantului Decizia privind stabilirea contribuției inițiale/anuale/minime/speciale datorate Fondului de compensare a investitorilor în legătură cu quantumul contribuției anuale, conform anexei nr. 6 la prezenta procedură, în conformitate cu prevederile art. 13 alin. (1) din Legea nr. 88/2021, decizie ce constituie titlu de creanță pentru neplata la termen a sumei datorate Fondului, participantul datorând dobânzi și penalități de întârziere calculate în conformitate cu reglementările aplicabile pentru colectarea creanțelor fiscale, în vigoare la data emiterii titlului de creanță.

(5) Quantumul dobânzilor și majorărilor de întârziere determinate de către Fond se va comunica participantului printr-o Decizie referitoare la obligațiile de plată accesorii reprezentând dobânzi și/sau penalități datorate Fondului de compensare a investitorilor, conform anexei nr. 7 la prezenta procedură. Această decizie se va comunica participantului în termen de 5 zile de la efectuarea cu întârziere a plății.

CAPITOLUL III

Cotizația pentru cheltuieli de administrare și funcționare

Art. 16. — (1) În cazul în care suma veniturilor disponibile ale Fondului prevăzute la art. 10 alin. (1) lit. a), c), e) și h) din Legea nr. 88/2021 nu acoperă necesarul de resurse financiare stabilit conform art. 10 alin. (4) din aceeași lege, diferența rezultată se va plăti până la data de 31 mai a anului următor, după cum urmează:

a) 50% împărțită în mod egal la toți participanții la Fond;

b) 50% împărțită în mod egal între toate entitățile autorizate de A.S.F. să administreze locuri de tranzacționare și sisteme de compensare și/sau decontare.

(2) Fiecare participant al Fondului va plăti cotizația pentru cheltuielile de administrare și funcționare a Fondului în quantumul sumei prevăzute în bugetul de venituri și cheltuieli al Fondului aprobat de către Consiliul A.S.F., stabilită conform alin. (1), pe baza facturii fiscale emise de către Fond, cu excepția participanților care sunt în situațiile prevăzute la art. 17 alin. (1) și (2).

(3) În cazul în care în cursul unui an fiscal se constată un deficit bugetar, Consiliul de administrație al Fondului supune de îndată aprobării A.S.F. bugetul de venituri și cheltuieli rectificat, în care se specifică quantumul cotizației pentru cheltuieli de administrare și funcționare suplimentare. Cotizația pentru cheltuieli de administrare și funcționare suplimentare se comunică participanților în termen de maximum 30 de zile de la decizia A.S.F. de aprobare a bugetului de venituri și cheltuieli pentru anul în curs și se va achita până la data de 31 mai, pe baza facturilor fiscale aferente acestor cotizații.

Art. 17. — (1) Pentru primul an de funcționare al unui nou participant al Fondului autorizat și/sau înscris în Registrul A.S.F., cotizația pentru cheltuielile de administrare și funcționare a Fondului pe care trebuie să o plătească va fi calculată după formula:

$$\frac{Ctb. CA}{365} * N, \text{ unde:}$$

Ctb.CA = cotizația pentru cheltuielile de administrare și funcționare a Fondului stabilită pentru anul în curs în bugetul de venituri și cheltuieli;

N = nr. de zile rămase de la data când devine participant al Fondului până la sfârșitul anului;

În acest caz, termenul de plată a cotizației pentru cheltuielile de administrare și funcționare a Fondului este de 10 zile de la data emiterii facturii de către Fond.

(2) În cazul în care un participant al Fondului solicită retragerea autorizației/radierea din Registrul public al A.S.F. sau restrângerea obiectului de activitate cu activitatea de administrare a portofoliilor individuale de investiții (în cazul societăților de administrare a investițiilor sau AFIA) până la 31 mai, conform art. 10 alin. (5) din Legea nr. 88/2021, cotizația pentru cheltuieli de administrare și funcționare pe care trebuie să o plătească Fondului, aferentă anului respectiv, se calculează astfel:

$$\frac{Ctb. CA * N}{365}, \text{ unde:}$$

Ctb. CA = cotizația pentru cheltuielile de administrare și funcționare a Fondului stabilită pentru anul în curs;

N = nr. de zile de la începutul anului până la data prezentării de către participant a solicitării transmise către A.S.F./B.N.R. privind încetarea activității pe piața de capital sau restrângerea activității de administrare a portofoliilor individuale de investiții (în cazul societăților de administrare a investițiilor sau AFIA).

În acest caz, termenul de plată este de 10 zile de la data la care Fondul a emis factura fiscală.

(3) Dacă participantul se retrage după data scadentă a obligației de plată, respectiv 31 mai, conform art. 10 alin. (5) din Legea nr. 88/2021, quantumul cotizației se achită integral. Același quantum al cotizațiilor îl datorează și participanții cărora le este retrasă autorizația de funcționare sau sunt radiați din Registrul A.S.F. ca urmare a sancțiunii impuse de către A.S.F./B.N.R., indiferent de data retragerii.

CAPITOLUL IV

Obligații privind transparența

Art. 18. — (1) Fiecare participant al Fondului trebuie să publice pe site-ul propriu informații, în limba română, necesare identificării Fondului de compensare a investitorilor la care este participant sau altei scheme de compensare la care acesta participă, precum și referitoare la plata compensațiilor, procedurile Fondului și plafonul de compensare oferit de Fond.

(2) Orice S.S.I.F./instituție de credit/societate de administrare a investițiilor/AFIA are obligația ca la data încheierii contractului de prestări servicii să transmită, în scris, investitorului informațiile menționate la alin. (1), inclusiv prin referire la website-ul unde sunt publicate aceste informații, și va solicita acestuia o declarație care să ateste că a luat cunoștință despre încadrarea sau neîncadrarea în categoria de investitori ale căror investiții sunt compensate de Fond, conform legii.

În cazul în care S.S.I.F./instituția de credit/societatea de administrare a investițiilor/AFIA nu este participant al Fondului, clientul acesteia/acestuia va menționa în declarația pe proprie răspundere că nu se va îndrepta împotriva Fondului și că a luat cunoștință de faptul că schema de compensare de la care poate solicita acordarea compensațiilor este cea menționată de intermediar în contractul de intermediere/administrare, declarația putând fi anexă la contract.

(3) S.S.I.F./Instituțiile de credit și societățile de administrare a investițiilor/AFIA au obligația de a notifica investitorului, în scris, orice modificare a informațiilor furnizate la data încheierii contractului de prestări servicii/administrare cu privire la schema de compensare incidentă.

(4) Informațiile prevăzute la alin. (1) nu vor fi folosite de participanții la Fond în scopuri publicitare. Materialele publicitare ale participanților cuprind numai informații referitoare la participarea la Fond sau la o altă schemă de compensare a investitorilor.

(5) Informațiile prevăzute în prezentul articol se vor publica în limba română.

(6) Participanții Fondului sunt obligați să transmită orice informație suplimentară pe care Fondul o apreciază necesară în îndeplinirea obiectului său principal de activitate, cu excepția acelor informații care intră sub incidența prevederilor legale referitoare la secretul profesional.

Art. 19. — (1) S.S.I.F. trebuie să transmită Fondului următoarele situații și documente, cu privire la serviciile și activitățile de investiții prestate în numele clienților, la termenele și în condițiile menționate:

a) lunar, bilanțul de verificare analitică (în format .pdf sau .xlsx) și bilanțul de verificare analitică a contului 419 (în format .xlsx), care va conține identificatorul unic al clientului astfel cum este cuprins în back-office-ul S.S.I.F.-ului sau numărul de cont al clientului, transmise electronic, având atașată o semnătură electronică extinsă. Termenul-limită de depunere va fi ultima zi lucrătoare a lunii următoare celei de raportare;

b) trimestrial, până la data de 15 a lunii următoare perioadei de raportare: anexa nr. 3 și anexa nr. 4 transmise electronic (în format .xlsx sau .pdf), având atașată o semnătură electronică extinsă;

c) semestrial, în termenul stabilit prin reglementările A.S.F., situațiile financiare semestriale care vor cuprinde situația activelor, datoriilor și capitalurilor proprii, contul de profit și pierdere, transmise electronic, având atașată o semnătură electronică extinsă;

d) anual, transmise electronic, având atașată o semnătură electronică extinsă, în termenul stabilit prin reglementările A.S.F.:

— raportul anual care va cuprinde situațiile financiare anuale compuse din: situația activelor, datoriilor și capitalurilor proprii, situația veniturilor și cheltuielilor, situația modificărilor capitalului propriu, situația fluxurilor de trezorerie, note explicative, raportul administratorului și raportul auditorului financiar;

— raportul auditorului intern;

— bilanțul de verificare analitică;

e) datele și informațiile cuprinse în raportările privind situația fondurilor proprii (fonduri proprii, cerințe de fonduri proprii, ratele și nivelurile de fonduri proprii), conform Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 680/2014 al Comisiei din 16 aprilie 2014 de stabilire a unor standarde tehnice de punere în aplicare cu privire la raportarea în scopuri de supraveghere a instituțiilor în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului, cu modificările și completările ulterioare, transmise electronic, având atașată o semnătură electronică extinsă;

f) în termen de 3 zile de la data recepționării, dar nu mai mult de 60 de zile de la data eliberării, documentele care atestă modificări ale datelor de identificare sau ale componenței organelor de conducere ale societății, cum sunt: certificatul de înscriere de mențiuni, dovada publicării în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, actele individuale emise de A.S.F. transmise electronic.

(2) Societățile de administrare a investițiilor și AFIA trebuie să transmită Fondului situațiile și documentele prevăzute la alin. (1), iar anexa nr. 3 „Situația investițiilor” va fi însoțită de un centralizator ce va cuprinde identificatorul unic al clientului, așa cum este cuprins în evidențele S.A.I., și activul total al fiecăruia, având atașate o semnătură electronică extinsă.

(3) Instituțiile de credit trebuie să transmită Fondului următoarele situații și documente, la termenele menționate:

a) trimestrial, până la data de 15 a lunii următoare perioadei de raportare, Situația investițiilor, potrivit modelului prezentat în anexa nr. 3 și anexa nr. 4 la prezenta procedură, transmisă electronic (în format .xlsx sau .pdf), având atașată o semnătură electronică extinsă;

b) în termen de 3 zile de la data recepționării, dar nu mai mult de 60 de zile de la data eliberării, documentele care atestă modificări ale datelor de identificare sau ale componenței organelor de conducere ale societății, cum sunt: certificatul de înscriere de mențiuni, dovada publicării în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, actele individuale emise de A.S.F. transmise în format electronic.

(4) Participanții trebuie să transmită Fondului în format electronic, având atașată semnătură electronică extinsă, următoarele:

— în termen de 10 zile de la data aprobării, hotărârile organelor statutare referitoare la schimbarea sediului social, denumirii, modificarea componenței consiliului de administrație și/sau conducerii executive, modificarea capitalului social, proiectul de fuziune/divizare, deschiderea procedurii insolvenței etc. și, dacă este cazul, în termen de 5 zile de la eliberare, certificatul emis de oficiul registrului comerțului privind înregistrarea mențiunilor referitoare la modificările menționate anterior;

— în termen de 15 zile de la data eliberării, actele individuale emise de A.S.F.;

— anual, până la data de 31 ianuarie, anexa nr. 5 actualizată;

— în termen de 10 zile de la data retragerii autorizației de către A.S.F. sau a radierii din Registrul public al A.S.F., la cerere sau ca urmare a sancționării participantului cu retragerea autorizației de funcționare, o situație care să evidențieze valoarea fondurilor bănești și a instrumentelor financiare deținute de fiecare investitor după închiderea/lichidarea conturilor acestuia, în eventualitatea în care nu s-au putut returna în totalitate, și modul de păstrare a acestora până la momentul restituirii.

(5) Toate documentele și raportările în format electronic vor fi transmise la adresa de e-mail office@fond-fci.ro.

(6) Pe baza raportărilor primite de la S.S.I.F.-uri, Fondul verifică dacă:

a) cerințele totale de capital sunt acoperite de fondurile proprii;

b) disponibilitățile clienților se află în conturile societății.

(7) Verificările menționate la alin. (6) vor fi efectuate în maximum 30 de zile de la data expirării termenelor de raportare.

(8) În situația în care raportările transmise Fondului de către S.S.I.F.-uri reflectă o situație financiară critică, respectiv disponibilitățile clienților nu se regăsesc în conturile societății, și care evidențiază o eventuală incapacitate a participantului de a restitui fondurile bănești și/sau instrumentele financiare datorate sau aparținând investitorilor, Fondul va solicita în cel mai scurt timp posibil explicații referitoare la acest lucru.

(9) Dacă informațiile solicitate dovedesc faptul că disponibilitățile clienților nu se regăsesc în conturile societății, Fondul va notifica de îndată A.S.F.

(10) Până cel târziu la data de 15 martie a fiecărui an, participanții la Fond trimit Fondului o certificare emisă de auditorul intern/controlul intern care să ateste corectitudinea și exactitatea raportărilor din anul anterior cu privire la deținerile de instrumente financiare și/sau fonduri bănești în numele investitorilor și existența unei evidențe complete și exacte cuprinzând datele referitoare la investitorii compensabili, așa cum prevede art. 27 din Legea nr. 88/2021.

CAPITOLUL V

Sanțiuni pentru neplata contribuțiilor și a cotizațiilor

Art. 20. — (1) În cazul în care un participant al Fondului nu plătește în termen de 10 zile de la data comunicării de către Fond a Deciziei privind stabilirea contribuției inițiale/anuale/minime/speciale datorate Fondului de compensare a investitorilor, conform anexei nr. 6 la prezenta procedură, sumele datorate Fondului cu titlu de contribuție, Fondul va percepe dobânzi și penalități de întârziere, calculate în conformitate cu reglementările aplicabile pentru colectarea creanțelor fiscale.

(2) În cazul în care un participant al Fondului nu plătește contribuția inițială, contribuția anuală, și/sau contribuția specială în cuantumul stabilit și la termen sau nu transmite situațiile și

documentele prevăzute la art. 19 în condițiile stabilite de prezenta procedură, după un termen de 10 zile de la data scadenței obligației de plată sau de transmitere a documentelor și informațiilor respective, Fondul informează A.S.F., în scris, cu privire la situația participantului care nu și-a executat sau a executat necorespunzător obligația de plată sau cea de transmitere a documentelor și informațiilor solicitate.

(3) Dacă la data scadenței stabilită la alin. (1) datoria restantă prevăzută în titlul de creanță nu a fost plătită, acesta devine titlu executoriu, în baza căruia Fondul poate declanșa procedura de executare silită a creanțelor, conform dispozițiilor Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(4) În cazul în care contribuțiile datorate nu pot fi recuperate de la un participant declarat în faliment, recuperarea sumelor se va face de către Fond în procesul lichidării acestuia.

Art. 21. — În cazul în care participantul sau oricare dintre entitățile obligate la plata cotizației pentru cheltuielile de administrare și funcționare a Fondului conform art. 16 alin. (1) nu achită cotizația datorată până la data de 31 mai a anului în curs, participantul datorează Fondului majorări de întârziere la nivelul dobânzii legale penalizatoare, conform Ordonanței Guvernului nr. 13/2011 privind dobânda legală remuneratorie și penalizatoare pentru obligații bănești, precum și pentru reglementarea unor măsuri financiar-fiscale în domeniul bancar, aprobată prin Legea nr. 43/2012, cu completările ulterioare, începând cu data de 1 iunie și până la data plății integrale a sumei datorate.

TITLUL IV

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 22. — Prezenta procedură privind participanții Fondului de compensare a investitorilor, stabilirea, declararea și plata contribuțiilor, inclusiv anexele sale, se avizează de către Consiliul de administrație al Fondului și se supun aprobării Consiliului A.S.F.

Art. 23. — (1) În situații speciale, la propunerea fundamentată a Fondului, cu aprobarea prealabilă a A.S.F., termenele prevăzute în prezenta procedură referitoare la aprobarea cuantumului contribuției anuale ce trebuie colectată într-un an calendaristic și, implicit, și celelalte termene ce au legătură cu acestea, pot suferi modificări.

(2) În situațiile prevăzute la alin. (1) Fondul va propune un nou calendar de termene (stabilire/raportare/plată) și va informa în consecință participanții în termen de 5 zile de la aprobarea A.S.F.

Art. 24. — Prezenta procedură se aprobă de către A.S.F. și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, conform art. 35 din Legea nr. 88/2021.

Art. 25. — Anexele nr. 1—7 fac parte integrantă din prezenta procedură.

Directorul general al Fondului de compensare a investitorilor,
Costel-Bogdan Movileanu

DECLARAȚIE
privind calculul contribuției inițiale la Fondul de compensare a investitorilor

rectificativă

1. Denumirea societății de servicii de investiții financiare (S.S.I.F./instituției de credit/societății de administrare a investițiilor (S.A.I./)administratorului de fonduri de investiții alternative (AFIA)
Societate înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului al Municipiului/Județului
cu nr., cod unic de înregistrare
2. Sediul social
3. Numărul și data autorizației/atestatului de înscriere în Registrul Autorității de Supraveghere Financiară (A.S.F.) a S.S.I.F., instituției de credit sau ale autorizației pentru prestarea serviciilor de administrare a portofoliilor individuale ale clienților
4. Capitalul minim inițial prevăzut de lege pentru prestarea serviciilor și activităților de investiții financiare sau pentru administrarea portofoliilor individuale ale clienților din autorizația/atestatul emisă/emis de către A.S.F./Banca Națională a României (B.N.R.), lei
5. Contribuția inițială datorată reprezintă 1% din capitalul inițial minim, conform pct. 4, dar nu mai puțin de echivalentul în lei a 1.000 de euro, calculat la cursul B.N.R. din ziua plății, pe baza Deciziei privind stabilirea contribuției inițiale/anuale/minime/speciale datorate Fondului de compensare a investitorilor, lei
6. Cont bancar lei

Declar pe propria răspundere, sub sancțiunile prevăzute de Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare, pentru infracțiunile de înșelăciune și/sau de fals în declarații, că datele și/sau informațiile transmise sunt reale, corecte și complete.

Director/Reprezentant legal al S.S.I.F./instituției de credit/S.A.I./A.F.I.A.,

.....
Data declarației

.....

DECLARAȚIE

privind calculul contribuției anuale și/sau speciale la Fondul de compensare a investitorilor, aferente anului

rectificativă

anuală

specială

1. Denumirea societății de servicii de investiții financiare (S.S.I.F./instituției de credit/societății de administrare a investițiilor (S.A.I./)administratorului de fonduri de investiții alternative (AFIA)
Societate înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului al Municipiului/Județului
cu nr., cod unic de înregistrare
2. Sediul social
3. Numărul și data înscrierii în Registrul Autorității de Supraveghere Financiară (A.S.F.) a S.S.I.F., instituției de credit sau ale autorizației pentru prestarea serviciilor de administrare a portofoliilor individuale ale clienților
4. Modalitatea de calcul al contribuției anuale:
a) baza de calcul al contribuției anuale [investiția compensabilă declarată în anexa nr. 3 la Procedura Fondului de compensare a investitorilor nr. 1/2022 privind participanții Fondului de compensare a investitorilor, determinarea și plata obligațiilor la fond (PP1(1)-2022) la sfârșitul anului precedent]
- b) cota IC stabilită de Consiliul de administrație pentru anul în curs%
- c) contribuția anuală calculată (cota IC x baza de calcul) lei
- d) contribuția anuală datorată lei
5. Modalitatea de calcul al contribuției speciale:
a) baza de calcul al contribuției speciale [investiția compensabilă declarată în anexa nr. 4 la Procedura Fondului de compensare a investitorilor nr. 1/2022 privind participanții Fondului de compensare a investitorilor, determinarea și plata obligațiilor la fond (PP1(1)-2022) la sfârșitul anului precedent]
- b) cota IC specială stabilită de consiliul de administrație pentru anul în curs%
- c) contribuția anuală specială (cota IC x baza de calcul al contribuției speciale) lei
- d) contribuția specială datorată lei
6. Contribuția anuală/specială calculată lei (a + b + c) – d
7. Contribuția anuală/specială datorată: lei

Declar pe propria răspundere, sub sancțiunile prevăzute de Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare, pentru infracțiunile de înșelăciune și/sau de fals în declarații, că datele și/sau informațiile transmise sunt reale, corecte și complete.

Director/Reprezentant legal al S.S.I.F./instituției de credit/S.A.I./AFIA,

.....
Data declarației (zz/ll/aaaa)

.....

SITUAȚIA INVESTIȚIILOR
(fonduri bănești și instrumente financiare decontate,
cu excepția titlurilor de stat emise de statul român prin Ministerul Finanțelor)

rectificativă

la data de (zz/ll/aaaa)

Societatea de servicii de investiții financiare (S.S.I.F.)/Instituția de credit/Societatea de administrare a investițiilor (S.A.I.)/Administratorul de fonduri de investiții alternative (AFIA):

Plafon de compensare euro curs euro

Plafon de compensare lei

1. Număr investitori compensabili cu investiții sub plafonul de compensare,
din care:

— persoane fizice:

— persoane juridice:

1.1. Suma totală a investițiilor compensabile sub plafonul de compensare,
din care:

a) persoane fizice; total lei,

din care:

— fonduri bănești, lei

— valoarea instrumentelor financiare, lei

b) persoane juridice; total lei,

din care:

— fonduri bănești, lei

— valoarea instrumentelor financiare, lei

2. Număr investitori compensabili cu investiții peste plafonul de compensare,
din care:

— persoane fizice:

— persoane juridice:

2.1. Suma totală a investițiilor compensabile peste plafonul de compensare total lei,
din care:

a) persoane fizice; total lei,

din care:

— fonduri bănești, lei

— valoarea instrumentelor financiare, lei

b) persoane juridice; total lei,

din care:

— fonduri bănești, lei

— valoarea instrumentelor financiare, lei

2.2. Valoarea compensației maxime corespunzătoare investitorilor compensabili cu investiții peste plafon (număr investitori compensabili cu investiții peste plafon x plafonul de compensare la cursul de schimb al Băncii Naționale a României (B.N.R.) de la data raportării) total lei,

din care:

— persoane fizice, total lei

— persoane juridice, total lei

Investiție compensabilă, total lei

(pct. 1.1 + pct. 2.2)

3. Număr investitori necompensabili,

din care:

— persoane fizice:

— persoane juridice:

3.1. Investiții exceptate de la compensare total lei,

din care:

a) persoane fizice; total lei,

din care:

— fonduri bănești, lei

— valoarea instrumentelor financiare, lei

b) persoane juridice; total lei,

din care:

— fonduri bănești, lei

— valoarea instrumentelor financiare, lei

4. Valoarea instrumentelor financiare decontate aferente piețelor externe, din totalul portofoliilor raportate la pct. 1.1, 2.1 și 3.1, total lei

Explicații:

— în prezenta anexă se raportează:

• instrumente financiare (indiferent de locul în care au fost tranzacționate, inclusiv cele tranzacționate OTC — over the counter) și/sau fonduri bănești (în măsura în care fondurile bănești nu sunt acoperite de Fondul de garantare a depozitelor bancare sau o altă schemă de garantare/compensare) deținute în numele investitorilor compensabili în legătură cu prestarea de servicii și activități de investiții, cu excepția titlurilor de stat emise de statul român prin Ministerul Finanțelor, în limita plafonului de compensare;

- instrumente financiare aflate în custodia participantului la Fondul de compensare a investitorilor, respectiv acele instrumente deținute în numele fiecărui investitor și care se regăsesc în evidența participantului;
- instrumente derivate la valoarea marjelor încasate de la clienți;
- fonduri bănești, respectiv sumele clienților deținute de participant la sfârșitul lunii de raportare în conturile aferente disponibilităților bănești care aparțin clienților;
 - plafonul de compensare se calculează în lei utilizând cursul de schimb B.N.R. de la data raportării (sfârșitul fiecărui trimestru);
 - categoria persoane juridice — include și entitățile fără personalitate juridică, altele decât persoanele fizice;
 - valoarea în lei a instrumentelor financiare reprezintă valoarea de piață a acestora la termenele de raportare stabilite prin prezenta procedură;
 - la pct. 1 se vor declara toți investitorii compensabili (persoane fizice și juridice) cu portofolii < decât plafonul de compensare;
 - la pct. 1.1 se vor trece sumele aferente portofoliilor investitorilor de la pct. 1 (fonduri bănești + instrumente financiare decontate) care sunt < decât plafonul de compensare;
 - la pct. 2 se vor declara toți investitorii compensabili (persoane fizice și juridice) cu portofolii ≥ decât plafonul de compensare;
 - la pct. 2.1 se vor trece sumele aferente portofoliilor investitorilor de la pct. 2 (fonduri bănești + instrumente financiare decontate) care sunt ≥ decât plafonul de compensare;
 - investitori necompensabili = exceptați conform art. 7 alin. (1) din Legea nr. 88/2021 privind Fondul de compensare a investitorilor;
 - la numărul de investitori se vor include și investitorii din PPM (programul de privatizare în masă);
 - soldurile debitoare ale unor clienți nu trebuie să influențeze soldurile creditoare ale celorlalți clienți;
 - participanții care au clienți ale căror portofolii sunt administrate de S.A.I./AFIA nu îi vor raporta la nr. de investitori, această obligație revenind S.A.I./AFIA;
 - participanții ai căror clienți tranzacționează pe piețe externe, printr-un intermediar extern, vor raporta valoarea fondurilor bănești doar dacă există un contract de intermediere între client și membru pentru aceste servicii și transferul fondurilor bănești la intermediarul extern se face prin membrul respectiv.

Declar pe propria răspundere, sub sancțiunile prevăzute de Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare, pentru infracțiunile de înșelăciune și/sau de fals în declarații, că datele și/sau informațiile transmise sunt reale, corecte și complete.

Director/Reprezentant legal al S.S.I.F./instituției de credit/S.A.I./AFIA,

.....
Data declarației (zz/ll/aaaa)

.....

ANEXA Nr. 4

SITUAȚIA INVESTIȚIILOR CUMULATE
(fonduri bănești și instrumente financiare decontate,
inclusiv titlurile de stat emise de statul român prin Ministerul Finanțelor)

la data de (zz/ll/aaaa)

Societatea de servicii de investiții financiare (S.S.I.F./Instituția de credit/Societatea de administrare a investițiilor (S.A.I.)/Administratorul de fonduri de investiții alternative (AFIA):

Plafon de compensare: euro curs euro

Plafon de compensare lei

1. Număr investitori compensabili cu investiții sub plafonul de compensare,

din care:

— persoane fizice

— persoane juridice:

1.1. Suma totală a investițiilor compensabile sub plafonul de compensare,

din care:

a) persoane fizice; total lei,

din care:

— fonduri bănești, lei

— valoarea instrumentelor financiare, lei

b) persoane juridice; total lei,

din care:

— fonduri bănești, lei

— valoarea instrumentelor financiare, lei

2. Număr investitori compensabili cu investiții peste plafonul de compensare,

din care:

— persoane fizice:

— persoane juridice:

2.1. Suma totală a investițiilor compensabile peste plafonul de compensare total lei,

din care:

a) persoane fizice; total lei,

din care:

— fonduri bănești, lei

— valoarea instrumentelor financiare, lei

b) persoane juridice; total lei,

din care:

— fonduri bănești, lei

— valoarea instrumentelor financiare, lei

2.2. Valoarea compensației maxime corespunzătoare investitorilor compensabili cu investiții peste plafon [număr investitori compensabili cu investiții peste plafon x plafonul de compensare la cursul de schimb al Băncii Naționale a României (B.N.R.) de la data raportării] total lei,

din care:

— persoane fizice, total lei

— persoane juridice, total lei

Investiție compensabilă, total lei

(pct. 1.1 + pct. 2.2)

3. Număr investitori necompensabili,

din care:

— persoane fizice:

— persoane juridice:

3.1. Investiții exceptate de la compensare total lei,

din care:

a) persoane fizice; total lei,

din care:

— fonduri bănești, lei

— valoarea instrumentelor financiare, lei

b) persoane juridice; total lei,

din care:

— fonduri bănești, lei.....

— valoarea instrumentelor financiare, lei

4. Valoarea instrumentelor financiare decontate aferente piețelor externe, din totalul portofoliilor raportate la pct. 1.1, 2.1 și 3.1, total lei

Explicații:

— în prezenta anexă se raportează:

• instrumente financiare (indiferent de locul în care au fost tranzacționate, inclusiv cele tranzacționate OTC — over the counter) și/sau fonduri bănești deținute în numele investitorilor compensabili în legătură cu prestarea de servicii și activități de investiții, inclusiv titlurile de stat emise de statul român prin Ministerul Finanțelor, în limita plafonului de compensare;

• instrumente financiare aflate în custodia participantului la Fondul de compensare a investitorilor, respectiv acele instrumente deținute în numele fiecărui investitor și care se regăsesc în evidența participantului;

• instrumente derivate la valoarea marjelor încasate de la clienți;

• fonduri bănești, respectiv sumele clienților deținute de participant la sfârșitul lunii de raportare în conturile aferente disponibilităților bănești care aparțin clienților;

— plafonul de compensare se calculează în lei utilizând cursul de schimb B.N.R. de la data raportării (sfârșitul fiecărui trimestru);

— categoria persoane juridice — include și entitățile fără personalitate juridică, altele decât persoanele fizice;

— valoarea în lei a instrumentelor financiare reprezintă valoarea de piață a acestora la termenele de raportare stabilite prin prezenta procedură;

— la pct. 1 se vor declara toți investitorii compensabili (persoane fizice și juridice) cu portofolii < decât plafonul de compensare;

— la pct. 1.1 se vor trece sumele aferente portofoliilor investitorilor de la pct. 1 (fonduri bănești + instrumente financiare decontate) care sunt < decât plafonul de compensare;

— la pct. 2 se vor declara toți investitorii compensabili (persoane fizice și juridice) cu portofolii ≥ decât plafonul de compensare;

— la pct. 2.1 se vor trece sumele aferente portofoliilor investitorilor de la pct. 2 (fonduri bănești + instrumente financiare decontate) care sunt ≥ decât plafonul de compensare;

— investitori necompensabili = excepții conform art. 7 alin. (1) din Legea nr. 88/2021 privind Fondul de compensare a investitorilor;

— la numărul de investitori se vor include și investitorii din PPM (programul de privatizare în masă);

— soldurile debitoare ale unor clienți nu trebuie să influențeze soldurile creditoare ale celorlalți clienți;

— participanții care au clienți ale căror portofolii sunt administrate de S.A.I./AFIA nu îi vor raporta la nr. de investitori, această obligație revenind S.A.I./AFIA;

— participanții ai căror clienți tranzacționează pe piețe externe, printr-un intermediar extern, vor raporta valoarea fondurilor bănești doar dacă există un contract de intermediere între client și membru pentru aceste servicii și transferul fondurilor bănești la intermediarul extern se face prin membrul respectiv.

Declar pe propria răspundere, sub sancțiunile prevăzute de Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare, pentru infracțiunile de înșelăciune și/sau de fals în declarații, că datele și/sau informațiile transmise sunt reale, corecte și complete.

Director/Reprezentant legal al S.S.I.F./instituției de credit/S.A.I./AFIA,

.....
Data declarației (zz/ll/aaaa)

.....

C E R E R E
pentru dobândirea/menținerea calității de participant al Fondului de compensare a investitorilor

.....
 [denumirea societății de servicii de investiții financiare (S.S.I.F.)/
 instituției de credit/societății de administrare a investițiilor (S.A.I.)/
 administratorului de fonduri de investiții alternative (AFIA)]

Având în vedere prestarea următoarelor servicii de investiții financiare:,

având în vedere obiectul de activitate de administrare a portofoliilor individuale de investiții,

solicităm dobândirea/menținerea calității de participant al Fondului de compensare a investitorilor și vă furnizăm următoarele informații:

I. Date de identificare:

1. Sediul social:

2. Societate înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului al Municipiului/Județului

cu nr., cod unic de înregistrare

3. Adresa de corespondență (în cazul în care este diferită de adresa sediului social):

4. Componența consiliului de administrație:

.....

5. Numele și prenumele reprezentantului legal (funcție, telefon, fax, e-mail):

6. Numele și prenumele directorului departamentului piețe de capital din cadrul instituției de credit (funcție, telefon, fax, e-mail):

7. Numele și prenumele celui de-al doilea reprezentant legal, în cazul S.S.I.F. și S.A.I. (funcție, telefon, fax, e-mail):

8. Numele și prenumele directorului compartimentului financiar-contabil (funcție, telefon, fax, e-mail):

9. Telefon:

10. Fax:

11. E-mail:

12. Pagina web:

II. Persoane de contact în relația cu Fondul de compensare a investitorilor:

1. Numele și prenumele:

2. Funcție:

3. Telefon:

4. Fax:

5. E-mail:

III. Contul bancar al S.S.I.F./instituției de credit/S.A.I./AFIA folosit în relația cu Fondul de compensare a investitorilor

1. Denumirea băncii

2. Adresa băncii

3. Nr. cod IBAN

Declar pe propria răspundere, sub sancțiunile prevăzute de Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare, pentru infracțiunile de înșelăciune și/sau de fals în declarații, că datele și/sau informațiile transmise sunt reale, corecte și complete.

Director/Reprezentant legal al S.S.I.F./instituției de credit/S.A.I./AFIA,

Data declarației (zz/ll/aaaa)

Nr. înregistrare Data

DECIZIE**privind stabilirea contribuției inițiale/anuale/minime/speciale datorate Fondului de compensare a investitorilor**Data

--	--	--	--	--	--	--	--

Către: Denumirea societății: Sediul social: localitatea, cod poștal, str. nr., bl., sc., ap....., județul (sector) Cod de identificare fiscală: Număr de înregistrare în registrul comerțului: Număr de înregistrare în Registrul Autorității de Supraveghere Financiară (A.S.F.): Categorie participant: (societate de servicii de investiții financiare, instituție de credit, societate de administrare a investițiilor, administrator de fonduri de investiții alternative)	În conformitate cu dispozițiile art. 10 alin. (1) lit. a)/b) din Legea nr. 88/2021 privind Fondul de compensare a investitorilor (<i>Fondul</i>), raportat la art. 13 din același act administrativ, pe baza anexei nr. 1/anexei nr. 2 la Procedura Fondului de compensare a investitorilor nr. 1/2022 privind participării Fondului de compensare a investitorilor, determinarea și plata obligațiilor la fond (PP1(1)-2022), înregistrată la Fondul de compensare a investitorilor cu nr. și în baza constatărilor Fondului, se stabilesc următoarele obligații de plată:
--	---

I. Denumirea creanței:Contribuție inițială Contribuție anuală Contribuție specială **II. Determinarea contribuției inițiale datorate (lei)**

Denumirea indicatorului	Decizia curentă
1. Capitalul minim inițial pentru care a fost autorizat de către A.S.F. pentru prestarea de servicii și activități de investiții sau pentru administrarea portofoliilor individuale	
2. Contribuția inițială minimă conform prevederilor legale, dacă este cazul	
3. Suma datorată conform art. 11 din Regulamentul Autorității de Supraveghere Financiară nr. 10/2022 privind Fondul de compensare a investitorilor	

III. Determinarea contribuției anuale datorate (lei)

Denumirea indicatorului	Decizia curentă
1. Valoarea investiției compensabile la 31 decembrie	
2. Cota procentuală stabilită pentru anul conform Deciziei Consiliului de administrație al Fondului nr. /	
3. Contribuția anuală calculată (r1 x r2)	
4. Contribuția anuală minimă conform prevederilor legale (dacă este cazul)	
5. Contribuția anuală calculată conform prevederilor art. 12 din Procedura Fondului de compensare a investitorilor nr. 1/2022 (dacă este cazul)	
6. Suma datorată	

IV. Determinarea contribuției speciale datorate (lei)

Denumirea indicatorului	Decizia curentă
1. Valoarea investiției compensabile la 31 decembrie în conformitate cu art. 13	
2. Cota procentuală stabilită pentru anul conform Deciziei Consiliului de administrație al Fondului nr. /	
3. Contribuția specială calculată (r1 x r2)	
4. Contribuția specială minimă conform prevederilor legale (dacă este cazul)	
5. Suma datorată	

Prezenta decizie reprezintă titlu de creanță, conform legii. Decizia produce efecte de la data comunicării.

Suma datorată se plătește în funcție de data comunicării prezentei decizii în termen de maximum 10 zile. Dacă la data scadenței suma datorată nu a fost plătită, prezenta decizie devine titlu executoriu, în baza căruia Fondul declanșează procedura de executare silită.

Pentru neplata la termen a sumelor datorate Fondului se aplică dobânzi și penalități de întârziere, calculate în conformitate cu reglementările aplicabile pentru colectarea creanțelor fiscale. Dobânzile și penalitățile se virează în contul Fondului în urma emiterii de către acesta a Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii reprezentând dobânzi și/sau penalități datorate Fondului de compensare a investitorilor.

Informații privind modalitățile de plată

Achitarea sumelor datorate Fondului de compensare a investitorilor poate fi efectuată prin virament, utilizând ordinul de plată, din contul propriu deschis la o instituție de credit din România (bancă), inclusiv cel emis prin sisteme de plată electronică de tip „internet banking”, folosind următoarele date:

Date necesare efectuării plății	
Beneficiar	Fondul de compensare a investitorilor
Codul de identificare fiscală al beneficiarului	45084419
Codul IBAN aferent încasării contribuțiilor inițiale	RO 36BTRL0410120262866100 — Banca Transilvania
Codul IBAN aferent încasării contribuțiilor anuale speciale	RO 82BTRL04101202628661XX — Banca Transilvania
Explicații	Contravaloarea contribuției anuale/inițiale/speciale/dobânzilor și penalităților de întârziere
Suma (lei)	

Director general,
.....

Verificat:

Funcție Nume, prenume Data/...../.....

Întocmit:

Funcție Nume, prenume Data/...../.....

ANEXA Nr. 7

Nr. înregistrare Data

DECIZIE

referitoare la obligațiile de plată accesorii reprezentând dobânzi și/sau penalități datorate Fondului de compensare a investitorilor

Data

<p>Către: Denumirea societății: Sediul social: localitatea, cod poștal, str. nr., bl., sc., ap. județul (sector) Cod de identificare fiscală: Număr de înregistrare în registrul comerțului: Număr de înregistrare în Registrul Autorității de Supraveghere Financiară (A.S.F.): Categorie participant: (societate de servicii de investiții financiare, instituție de credit, societate de administrare a investițiilor, administrator de fonduri de investiții alternative)</p>	<p>În conformitate cu art. 13 alin. (4) din Legea nr. 88/2021 privind Fondul de compensare a investitorilor (<i>Fondul</i>) raportat la art. 20 alin. (1) din Procedura Fondului de compensare a investitorilor nr. 1/2022 privind participării Fondului de compensare a investitorilor, determinarea și plata obligațiilor la fond (PP1(1)-2022), în baza constatărilor Fondului, se stabilesc următoarele obligații de plată:</p>
--	---

Denumirea creanței:

Accesorii la obligația de plată principală (dobânzi și penalități de întârziere)

Determinarea accesoriilor, respectiv a dobânzilor și penalităților aferente (lei)

	Decizia curentă
1. Categoria de sumă ¹	
2. Valoarea achitată	
3. Număr de zile de întârziere	
4. Nivelul dobânzii în conformitate cu reglementările aplicabile pentru colectarea creanțelor fiscale ²	
5. Nivelul penalităților de întârziere în conformitate cu reglementările aplicabile pentru colectarea creanțelor fiscale ³	

¹ Se va menționa tipul de contribuție pentru care a fost emisă decizia, respectiv contribuție inițială/anuală/specială.

² Se va aplica nivelul dobânzii aprobat de către Ministerul Finanțelor pentru creanțele fiscale pe perioada de referință cuprinsă între data scadenței obligației de plată și data plății sau, după caz, a emiterii deciziei.

³ Se va aplica nivelul penalităților de întârziere aprobat de către Ministerul Finanțelor pentru creanțele fiscale pe perioada de referință cuprinsă între data scadenței obligației de plată și data plății sau, după caz, a emiterii deciziei.

	Decizia curentă
6. Obligația de plată neonorată până la data scadentă	
7. Cuantumul dobânzii de achitat	
8. Cuantumul penalității de întârziere	
9. Suma datorată (accesorii)	

Suma datorată se plătește în funcție de data comunicării prezentei decizii în termen de maximum 10 zile. Dacă la data scadenței suma datorată nu a fost plătită, prezenta decizie devine titlu executoriu, în baza căruia Fondul declanșează procedura de executare silită.

Informații privind modalitățile de plată:

Achitarea sumelor datorate Fondului de compensare a investitorilor poate fi efectuată prin virament, utilizând ordinul de plată, din contul propriu deschis la o instituție de credit din România (bancă), inclusiv cel emis prin sisteme de plată electronică de tip „internet banking”, folosind următoarele date:

Date necesare efectuării plății diferențelor de impozit	
Beneficiar	Fondul de compensare a investitorilor
Codul de identificare fiscală al beneficiarului	45084419
Codul IBAN aferent încasării contribuțiilor participanților	RO 36BTRL0410120262866100 — Banca Transilvania
Explicații	Dobânzi și penalități de întârziere
Suma (lei)	

Director general,

.....

Întocmit:

Funcție Nume, prenume Data/...../.....

Funcție Nume, prenume Data/...../.....

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:

Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
Tel. 021.401.00.73, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

